

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo	3
Osobnost	
Zemřel Mons. Josef Koukl, 18. litoměřický biskup	4
Vzkaz věřícím litoměřické diecéze	5
Kázání biskupa Josefa Koukla v Horní Polici	7
Přehled zemřelých litoměřických biskupů	8
Ze sbírek biskupství	
Průzkum litoměřických pláten Karla Škréty odhalil nové skutečnosti	9
Představujeme farnost	
Římskokatolická farnost – děkanství Jablonné v Podještědí	10
Bez Božího požehnání je marné každé namáhání	11
Spiritualita	
Ester, ozdoba svého lidu	12
Věřím v Ježíše Krista, Jednorozeného Syna Božího	14
Napsali jste	
Poděkování	15
Štafeta – máš to ve svých rukou	15
Zprávy z diecéze	
Krátké zprávy z diecéze	16
Pozvánky	
Křesťané Litoměřicím – katolická misie 2010	18
Program	19
Přehled poutí v diecézi	20
Nabídka Radia Proglas	20
Pozvánky	21
Nabídka Karmelit. nakladatelství, soutěž	21
Zprávy z biskupství	
Z diářů	22
Litoměřickou diecézi navštívil kardinál Joachim Meisner	22

**Fotografie
na titulní straně
časopisu:** Karel Pech

*Fotografie bez
uvvedení autora
- Jana Michálková*

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
Červen 2010 • 15. ročník • 3. číslo • 20 Kč

Milí čtenáři,

dostáváte do rukou „poutní“ číslo Zdislavy. Mělo by nám připomenout nejen tradici poutí v naší diecézi (o které svědčí množství především mariánských poutních míst a oproti jiným diecézím také značný počet chrámů nesoucích titul bazilika minor), ale také skutečnost, že všichni jsme na pouti k Pánu a pod jeho vedením směřujeme do svého domova k věčnému cíli. To jsme si jistě mnozí uvědomovali, když nás zastihla zpráva, že ukončil svou pozemskou pouť 18. litoměřický biskup Mons. ThDr. Josef Koukl. Chtěli bychom proto věnovat toto číslo také jeho památce.

Pocházím z Českomoravské vysočiny a ze svého dětství mám vzpomínky na dvě poutě. Ta první byla v polovině května na Zelené Hoře u Žďáru nad Sázavou ke cti sv. Jana Nepomuckého. A druhá na malebném poutním místě uprostřed lesů u obce Pohled nedaleko Havlíčkova Brodu ke cti sv. Jáchyma a Anny. A protože tyto vzpomínky se vážou k období komunismu, měly poutě zvláštní kouzlo – duchovní akce byly oddělené od hluku poutňových atrakcí. Tehdejší mocní měli strach, aby lidé náhodou nezašli do kostela, a tak kolo-toče a stánky byly v dostatečné vzdálenosti. A člověk měl klid na setkání s Bohem.

A v tom vidím smysl pouti. Pro křesťana by měl být duchovní rozměr poutí na prvním místě. Oproti dobám historickým nemusíme jít dlouhé hodiny pěšky, protože moderní dopravní prostředky nás dovezou až k cíli. Nemusíme se trápit hladu, protože na každém rohu je možnost se občerstvit. Ale hlavním smyslem pouti by mělo stále být setkání s Kristem a pro něj bychom měli něco obětovat, něčeho se zříci, protože pak mnohem víc získáváme.

Mnoho křesťanů žije v dnešní době životem, který přes každodenní starosti a povinnosti nedovoluje dohlédnout dál, vidět za běžnými událostmi Boha a jeho otcovskou starostlivou péči. I vztahy s blízkými jsou mnohdy poznamenány nedostatkem času, trpělivosti a laskavosti. Člověk, který opravdu putuje, má na mysli třeba i několikadenní putování, na jaké se třeba již tradičně vydává mládež naší diecéze, se musí najednou potýkat s potížemi, které s sebou přináší společenství poutníků, únava, bolavé nohy. Má najednou čas ohlédnout se za svým každodenním životem, uvědomit si chyby, má čas zjednat nápravu. Zkušenost modlitby, kterou během pouti zakusí, mu může pomoci najít pro modlitbu nové pevné místo i v běžném životě.

Ze srdce bych přál vám, všem čtenářům Zdislavy, i vám, kteří se možná už pro zdravotní obtíže nebo počet let nemůžete vydat na fyzickou pouť, aby se vám podařilo oprostít se od zbytečných věcí a setkat se nově a opravdově s Bohem ve svém vlastním srdci. A pokud k tomu trošku přispěje i náš časopis, budu velice rád.

*Požehnané putování vám přeje Miloslav Marek,
kancléř biskupské kurie*

*Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě,
těm, kteří se vydávají na pouť.*

Žalm 84,6

„Každý člověk má místo,
kde se cítí dobře
a ze kterého odchází
občerstvený nejen na duchu,
ale i na těle.
Pán Ježíš měl Betánii.
Jestliže má být pouť
skutečnou poutí,
pak je jejím smyslem
osobní setkání s Bohem a s těmi,
kteří mu patří.
Z nich na prvním místě
s Ježíšovou Matkou
Pannou Marií.

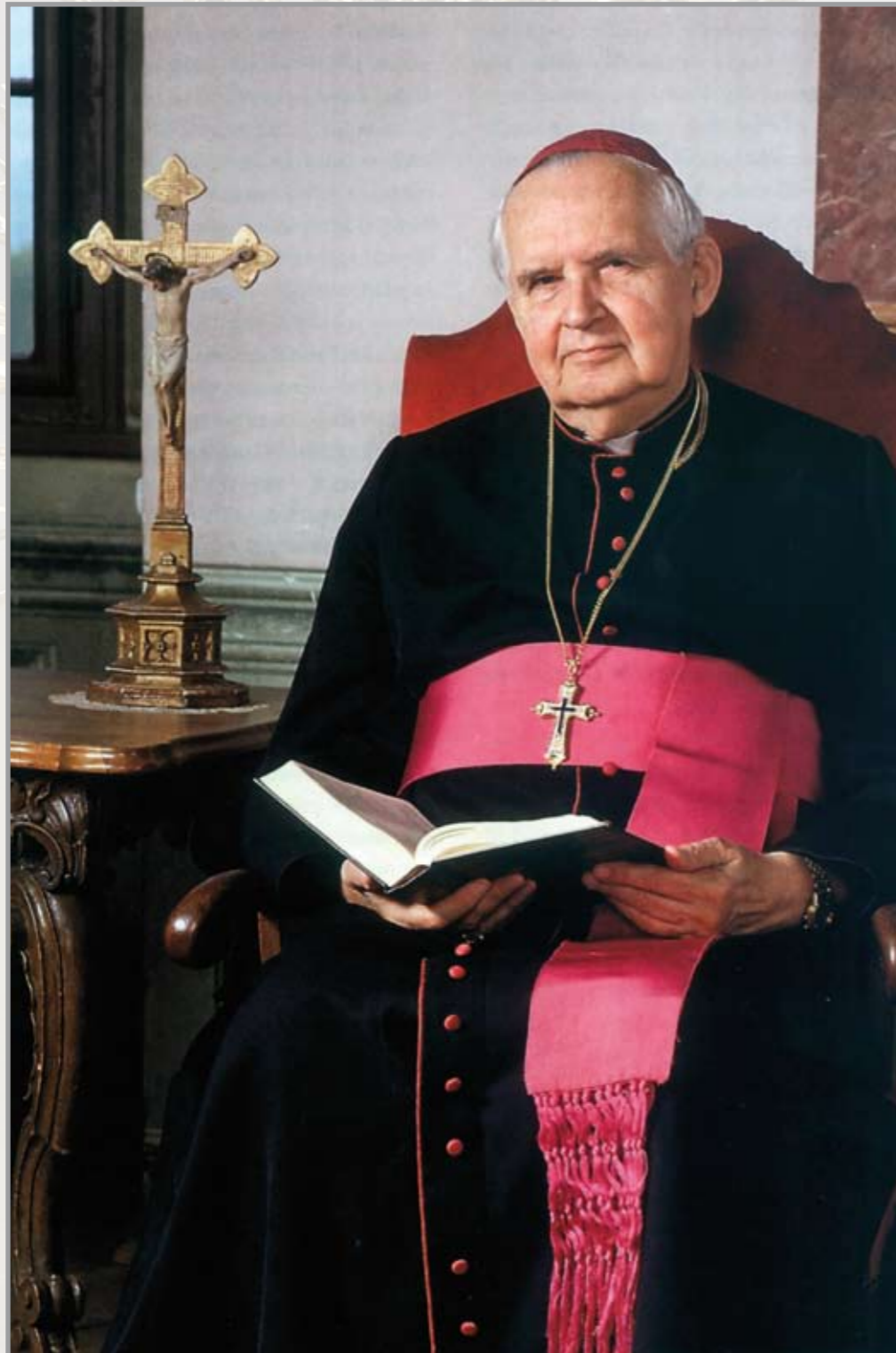
Každá dobrá pouť je dobou,
kdy vycházíme
ze své zabydlenosti a únavy,
abychom se občerstvili
a otevřeli Božím darům.“

Vojtěch Cikrle: Ne já, ale ty

Zemřel Mons. Josef Koukl

18. litoměřický biskup

V sobotu 29. května 2010 se konalo v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích poslední rozloučení se zesnulým biskupem Josefem Kouklem, který zemřel 22. května 2010 ve věku 83 let. Hlavním celebrantem mše sv. byl litoměřický biskup Jan Baxant. Kázání měl pražský arcibiskup Dominik Duka OP, předseda České biskupské konference.

V sobotu 29. května 2010 od 11 hodin se přicházeli věřící rozloučit se zesnulým Mons. ThDr. Josefem Kouklem, emeritním biskupem litoměřické diecéze, jehož rakev byla v katedrále vystavena. Posledního rozloučení, které začínalo ve 14 hodin, se zúčastnili jeho nejbližší příbuzní, čtrnáct biskupů od nás i ze zahraničí včetně apoštolského nuncia, arcibiskupa Diega Causera. Zesnulého biskupa, který působil řadu let jako profesor morální teologie v semináři, přišlo doprovodit asi sto třicet kněží. Hlavním celebrantem mše sv. byl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Homilii v českém i německém jazyce měl pražský arcibiskup Mons. Dominik Duka OP, předseda České biskupské konference.

Po závěrečné modlitbě vystoupili se svými projevy apoštolský nuncijs v České republice Mons. Diego Causero, kanovník Katedrální kapituly u sv. Štěpána v Litoměřicích P. Jiří Hladík, OCr, za Ackermeine-Gemeinde R.D. Anton Otte, starosta města Litoměřice Ladislav Chlupáč a R.D. Miroslav Šimáček tlumočil pozdrav ústeckého primátora Jana Kubaty. Poslední z řečníků, generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl, CSsR, přečetl vzkaz zesnulého biskupa Josefa věřícím litoměřické diecéze.

Po obřadu posledního rozloučení a po modlitbě vynesli kněží za zpěvu Salve Regina rakev s ostatky Mons. Josefa Koukla před katedrálu a poté ji početný průvod doprovodil až na místní hřbitov, kde byla uložena do biskupské hrobky.

Liturgii v katedrále doprovodil litoměřický chrámový sbor. Uvedl gregoriánský chorál – requiem Melichara Vulpia „Mně Ježíš žítí celé“ a skladby Ch. Gounoda „O salutaris hostia“, W. A. Mozarta „Ave verum corpus“ a J. C. Sychry „Zbožně se ti klaním“.

Josef Koukl
em. biskup litoměřický

Drazí moji, sestry a bratři v Kristu!

Chtěl bych vás všechny ještě jednou oslovit, i když už mluvit nemohu. Nebojte se, nebude to dlouhé, ostatně víte, že jsem nikdy dlouho nekázal.

Chtěl bych vám všem v první řadě poděkovat za všechno dobré, hmotné i duchovní, co jsem od vás za všechny ty roky přijal. Mnoho dobrého jste mi prokázali, co mi pomáhalo jít tím správným směrem. Ani já jsem na vás nezapomněl a nezapomenu ani nyní z věčnosti. Měl jsem vás vždycky rád, i ty, kterým jsem byl mnohdy nesympatický, nesplňoval jsem jejich představy o biskupovi, jaký by měl být. Ano, jsem si toho vědom a všechny vás odprošuji, když jsem snad někomu dal pohoršení a nedával dobrý příklad svatého biskupa, jakým jsem měl být. Prosím vás proto o odpuštění a na oplátku vám slibuji, že na vás na věčnosti nezapomenu. Prosím o vaše modlitby, aby mi byl Bůh soudcem milosrdným a abychom se všichni jednou mohli sejít v náručí Matky Boží v nebeském království u Toho, který nás má nekonečně rád.

Váš ubohý hříšník

✠ Josef

Životopis

Mons. Josef Koukl se narodil 8. 11. 1926 v Brně. Mládí prožil v Břeclavi, kde byl jeho otec profesorem na gymnáziu. Vystudoval gymnázium v Brně, kde 1. 7. 1945 maturoval.

Od r. 1945 studoval v Praze teologickou fakultu, kterou absolvoval 31. 5. 1950, ale již 23. 4. 1950 byl vysvěcen na kněze u sv. Vojtěcha v Praze - Dejvicích. V červenci téhož roku odešel do Sokolova, kde působil jako kaplan. Vojenskou službu vykonával u tzv. PTP do r. 1953. Po skončení vojny vystřídal v kněžské službě několik farností. Od 1. 3. 1954 působil jako pomocný kněz u sv. Víta, v srpnu 1954 byl administrátorem ve farnosti

Stodůlky a od 15. 10. 1958 do roku 1970 působil jako kněz v Kladrubech u Stříbra.

Od 17. 11. 1970 místem jeho dalšího působení byly Litoměřice. Koukl se stal spirituálem zdejšího semináře. V březnu 1974 byl v Praze promován na doktora teologie a od září 1974 začal učit v Litoměřicích morální teologii na fakultě již jako profesor a stal se kanovníkem kapituly u Všech svatých v Praze na Hradě. Dne 26. 7. 1989 byl jmenován sídelním biskupem litoměřickým a 27. 8. téhož roku v katedrále sv. Štěpána vysvěcen na biskupa.

Dne 24. 12. 2003 jmenoval papež Jan Pavel II. diecézním biskupem v Lito-

měřících Mons. Pavla Posáda (nynější světící biskup českobudějovický), který biskupské svěcení přijal a biskupský úřad převzal dne 28. 2. 2004. Po tuto dobu dvou měsíců spravoval Mons. Koukl litoměřickou diecézi jako administrátor diecéze.

Po nástupu nového biskupa do služby se Mons. ThDr. Josef Koukl stal emeritním biskupem. Nadále pobýval na Biskupství litoměřickém a zastával úřad biskupského vikáře pro záležitosti styku se zahraničím.

V loňském roce uplynulo dvacet let, kdy byl Mons. Josef Koukl jmenován 18. litoměřickým biskupem, letos na jaře jsme si připomněli šedesát let od jeho kněžského svěcení.

Jana Michálková

foto Karel Pech

Z kázání biskupa Josefa Koukla v Horní Polici při vikariátní konferenci dne 20. 5. 2010 (zemřel 22. 5. 2010)

Mnozí z vás si pamatují, že v matematice jsme se učili různým křivkám.

Parabola, hyperbola a nevím, co tam ještě všechno bylo. Ale pamatuji si, že parabola byla křivka, která šla z nekonečna, otáčela se k danému bodu a směřovala do nekonečna. K čemu to je dobré, to dodnes nevím. Ale teolog Rahner přišel na to, že je to krásné podobenství Božího Syna, který z věčnosti přišel k nám na svět. Z věčnosti přišel k nám do této země a zase po Nanebevstoupení odchází zpět ke svému Nebeskému Otci, s nímž neztratil žádný kontakt.

Církev je stále spojená s věčností. V této době si připomínáme, že Pán Ježíš vstoupil na nebe a apoštolové byli shromážděni a čekali na přislíbeného Ducha svatého. V souladu s tím, co jim Pán Ježíš řekl: „Zůstaňte v Jeruzalémě, než vám sešlu Ducha svatého.“ Nevěděli, kdy to bude. Pán Ježíš jim neřekl přesná data. A tak si člověk vlastně uvědomí, že většinu života spotřebujeme na čekání. To je velká, ne-li největší část našeho života.

Jsou čekání, některá velmi nepříjemná - třeba čekání u zubního lékaře, neteší nás ani čekání na vlak, který má zpoždění, čekání na to, kdy konečně bude výplata, nebo čekání na Vánoce. Teď s celou církví čekáme na Seslání Ducha svatého. Jak toho využít? Apoštolé to věděli nejlépe. Shromáždili se spolu se ženami a s Pannou Marií a společně se modlili. To je totiž ten nejlepší způsob, jak využít volný čas.

Za mého mládí se hodně mluvilo o světcích, který pocházel z Francie. Když mu bylo 12 let, šel s tatínkem po ulici, kde viděl hodně lidí. Ptal se tedy tatínka, kam ti lidé jdou. Tatínek mu řekl, že nejdou nikam, že se jen tak procházejí, protože právě nemají co dělat. Ten malý kluk říká: „Tati, když nemají co dělat, proč se nemodlí?“ Od té doby si to pamatuji. Když člověk nemá co dělat, to nejlepší, co může udělat, je, že se modlí.

A to dělali ti apoštolové spolu s Pannou Marií, když spolu očekávali Ducha svatého. Duch svatý jim vnukl, že by bylo potřebné doplnit jejich počet za toho, který zradil. Vybrali za apoštola

Matěje. Netroufali si to sami určit, a tak se modlili: „Pane, ukaž nám, kterého sis vybral.“ Rozdali losy a pak děkovali za to, že Pán jim ukázal právě toho. Ne my, ale Ty ukazuješ právě na tohoto učedníka.

Proto úvodní modlitba u čekatelů kněžství říká, že Bůh je ten, který si vybírá kněze a kterého prosíme o Ducha zbožnosti, aby se našli ti, kteří jsou ochotni jít cestou kněžství, odříkání a oběti. Někdy to ovšem není tak těžké jako cesta manželství.

Hezká je ta historka, jak pan vikář zkouší dětičky a ptá se, co je to manželství. Malá Maruška říká: „Prosím, to je místo hrozných muk, kde si člověk odpykává tresty za svoje hříchy.“ Pan farář na to: „Maruško, prosím tě, to je očištec. Pan vikář se ptá na manželství.“ Ten však odpoví: „Ale bratříčku, nechte ji, co my víme o manželství.“ Takže víte, nemusíme si vždy myslet, že jsme se něčeho vzdali a přijali těžkou oběť.

TV NOE připravila DVD z pohřbu biskupa Josefa Koukla

Záznam z posledního rozloučení s Mons. Josefem Kouklem, které v sobotu 29. května 2010 vysílala v přímém přenosu TV NOE, bylo vydáno na DVD. Zájemci si jej mohou objednat na adrese:

Televize Noe
Kostelní nám. 2
702 00 Ostrava
(případně na info@tvnoe.cz).

Na DVD je zaznamenána mše svatá, obřad posledního rozloučení a uložení rakve do biskupské hrobky.

Zasláno bude poštou, při objednávce nezapomeňte uvést zpáteční adresu.

Cena jednoho kusu je 50,- Kč (+ poštovné a balné).

Když tak vidím, kolik manželé musí obětovat času a námahy, aby vychovali své děti, tak si říkám, že Pán Bůh nás má moc rád, že nemáme tyto těžkosti. Máme ale více času k tomu, abychom se modlili. A není to jen čas breviáře nebo modlitby růžence.

Kolikrát přijdou lidé a zpovídají se, že brali jméno Boží nadarmo. Říkám jim: „To musíte hned proměnit v modlitbu. Hned, jak si uvědomíte, že jste to řekli, pomodlete se: „Pane Ježíši, mám Tě rád, smiluj se nade

mnou.“ Tak i ze jména Božího, proneseného nadarmo, lze udělat krásnou a třeba krátkou modlitbu. Celý den je pak spojený s Bohem.

Měl jsem jednu tetičku, už velmi starou. Sloužila v jednom klášteře a vždy, když tam tloukly hodiny, sklonila hlavu a říkala: „Pane Ježíši Kriste, popřej mi šťastnou hodinku smrti.“ Každé odbíjení hodin jí bylo připomínkou, že se blížíme k setkání s Kristem. To máme dělat nejen těch deset dní před Sesláním Ducha svatého, tak se máme připravovat celý život. Kolikrát si opravdu neuvědomujeme, kolik takového volného času, který je možno využít k modlitbě, máme.

V semináři chtěl jeden spolubratr, bohoslovec, zjistit, kolik se dá pomodlit růženců za jediný den, když využije každé chvíle volného času. Nevím, kam to dotáhl, ale bylo to určitě několik růženců, které se mohl pomodlit jen v době, která nevyžadovala jinou činnost.

Takovým způsobem znovu a znovu útočíme na nebeskou bránu, kdy vypojujeme ty, kteří přijdou po nás. Zápotocký napsal: Vstanou noví bojovníci. On to myslel jiným způsobem, ale oni pro nás vstanou, jistě tady budou. Pán Bůh je díky našim modlitbám pošle, povolá. Ne my jsme si vyvolili Pána, on si vyvolil nás.

Mnozí jsme slavili už 60 let kněžství. Kolik to bylo milostí a kolik mší svatých. Já jsem si neuměl představit, že se toho dožiji. Víte, je to tak krásné, že jsme se sešli v tomto krásném poutním kostele v Horní Polici, kde býváme přes Vánoce. Děkuje Pánu Bohu, že si nás vyvolil, a prosíme za ty, kteří mají přijít po nás.

Prof. Karl Rahner (5. 3. 1904 Freiburg - 30. 3. 1984 Innsbruck) byl německý katolický kněz, jezuita a teolog, jeden z nejvýznamnějších teologů 20. století. Byl jedním z nejvlivnějších teologů Druhého vatikánského koncilu. Jeho Sebrané spisy mají 26 svazků.

Přepis zvukového záznamu Evžen Policer, jáhen, ŘKF Česká Lípa

Přehled zemřelých litoměřických biskupů

Maxmilián Rudolf svobodný pán Schleinitz (1655 - 1675), 1. biskup litoměřický a **Jaroslav Ignác hrabě Šternberk (1676 - 1709)**, 2. biskup litoměřický - oba jsou pohřbeni v katedrále, jejich náhrobníky jsou umístěny za hlavním oltářem.

Hugo František hrabě Königsegg a Rottenfels (1711 - 1720), 3. biskup litoměřický - byl pohřben v Bonnu, poté několikrát přemístěn, nyní jsou jeho ostatky pohřbeny v rajském dvoře v Münsteru.

Jan Adam hrabě Wratislaw z Mitrovic (1722 - 1733), 4. biskup litoměřický - je pohřben v kryptě u oltáře Panny Marie Bolestné v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích.

Mořic Adolf vévoda Sachsen-Zeits (1733 - 1759), 5. biskup litoměřický - je pohřben u Znojma.

Emanuel Arnošt hrabě Valdštejn (1760 - 1789), 6. biskup litoměřický - nejdříve pohřben u kaple sv. Jana Křtitele v katedrále sv. Štěpána, později byly jeho ostatky přeneseny před oltář Panny Marie Bolestné v této katedrále.

Ferdinand Kindermann rytíř ze Schulsteinu (1790 - 1801), 7. biskup litoměřický - byl pohřben jako první z litoměřických biskupů v biskupské hrobce na novém litoměřickém hřbitově, který sám vysvětil roku 1791.

Václav Leopold Chlumčanský rytíř z Přestavlk (1802 - 1815), 8. biskup litoměřický - je pohřben v Praze.

Josef František Hurdálek (1815 - 1823), 9. biskup litoměřický - je pohřben v Náchodě.

Vincenc Eduard Milde (1823 - 1832), 10. biskup litoměřický - je pohřben ve Vídni (stal se vídeňským arcibiskupem), podle testamentu bylo jeho srdce uloženo ve stříbrné schránce do pilíře oltáře Panny Marie Bolestné v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích a místo zakryto pamětní deskou.

Augustin Bartoloměj Hille (1832 - 1865), 11. biskup litoměřický, **Augustin Pavel Wahala (1866 - 1877)**, 12. biskup litoměřický, **Antonín Ludvík Frind (1879 - 1881)**, 13. biskup litoměřický a **Emanuel Jan Schöbel (1882 - 1909)**, 14. biskup litoměřický - všichni čtyři jsou pohřbeni v biskupské hrobce na litoměřickém hřbitově, jejich srdce byla uložena v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích.

Josef Gross (1910 - 1931), 15. biskup litoměřický, **Antonín Alois Weber (1931 - 1947)**, 16. biskup litoměřický a **Štěpán kardinál Trochta (1947 - 1974)**, 17. biskup litoměřický - jsou pohřbeni v biskupské hrobce na litoměřickém hřbitově, v katedrále sv. Štěpána mají pamětní desku.

Josef Koukl (1989 - 2003), 18. biskup litoměřický, byl uložen do biskupské hrobky na Městském hřbitově v Litoměřicích.

Zdroj: Jaroslav Macek: *Biskupství litoměřické*, KNA 2005

foto Karel Pech

Průzkum litoměřických pláten Karla Škréty odhalil nové skutečnosti

Národní galerie v Praze – Sbirka starého umění, *Biskupství litoměřické a Římskokatolická dómská farnost u sv. Štěpána v Litoměřicích pořádaly v květnu v katedrále sv. Štěpána při příležitosti představení podzimní pražské výstavy NG „Karel Škréta: 1610 – 1674: Doba a dílo“, na níž biskupství zapůjčilo tři malířovy obrazy z jeho litoměřické série, setkání odborníků s novináři. Jeho obsahem byla nová zjištění ke Škrétovým litoměřickým plátnům, především k hlavnímu oltářnímu obrazu Ukamenování sv. Štěpána.*

Pracovníci Národní galerie v Praze odvezli všechny tři obrazy z katedrály k restaurování do restaurátorských dílen v listopadu 2009. Foto Karel Pech.

Soubor oltářních pláten v litoměřické katedrále představuje nejrozsáhlejší zakázku, kterou kdy škrétovský ateliér dodal mimo Prahu. V českém prostředí nebylo v té době obvyklé, aby se výzdoba všech oltářů nově postaveného kostela zadávala jedinému umělci. Tato skutečnost svědčí o vysoké prestiži Karla Škréty, stejně jako o důvěře, jíž se malíř těšil u objednavatele obrazů, prvního litoměřického biskupa Maxmiliána Rudolfa Schleinitze.

Založení biskupství v roce 1655 bylo pro Schleinitze podnětem k vybudování okázalé raně barokní katedrály sv. Štěpána, která nahradila starobylý kapitulní kostel téhož zasvěcení. Stavba a následné úpravy interiéru proběhly v letech 1662–1670. Obrazy pro oltáře objednal Schleinitz u Karla Škréty snad roku 1668. V dopise ze 2. května 1669 totiž píše, že „pan Škréta dokončuje svůj obraz pro hlavní oltář“. Zbývající plátna byla osazena nejspíše před 3. srpem 1673 (svátkem Nalezení těla sv. Štěpána), kdy se v nové katedrále sloužila první mše. V tomto časovém rozmezí dodal Škréta se svou dílnou do Litoměřic celkem pět obrazů: *Ukamenování sv. Štěpána* pro hlavní oltář, dále pak *Smrt sv. Václava*, *Archanděla Rafaela s malým Tobiášem*, *Sv. Petra a Pavla*

a *Sv. Vojtěcha*. Díla znala již nejstarší škrétovská literatura a hovořila o nich v superlativech. Od sklonku 19. století se však množí zprávy o špatném technickém stavu pláten, který nedokázaly zlepšit (ba spíše jej ještě zhoršily) dílní opravy v 19. a 20. století. Tato skutečnost vedla k tomu, že moderní uměleckohistorická literatura si s litoměřickými obrazy nevěděla příliš rady a nevěnovala jim pozornost, jakou zasluhují.

Současně probíhající škrétovský výzkumný projekt se zaměřil především na tři obrazy z litoměřické série. Monumentální *Ukamenování sv. Štěpána* z hlavního oltáře patří k nejrozsáhlejším uměleckým plátnům vůbec. Probíhající restaurátorský průzkum, který provádějí akademičtí malíři a restaurátoři Petr Bareš a Jiří Brodský, zjistil na díle dvě vrstvy celkových přemalb, které hrubě deformovaly původní autorskou malbu. Současně se potvrdilo, že malba pochází v rozhodujících partiích ze Škrétovy osobnost objednavatele díla, biskupa Schleinitze, připomíná na obraze zástava s jeho znakem. Dochovalo se i původní *modello*, zmenšená verze celé kompozice, která pravděpodobně předcházela uzavření smlouvy (dnes v Severočeském muzeu v Liberci).

Obraz *Sv. Petr a Pavel* z bočního oltáře v minulosti utrpěl rozsáhlým necitlivým čištěním, jak prokázal současný průzkum Evy Kolmanové. Přitom jde rovněž o autentické Škrétovo dílo, v kompozici vycházející ze slavné Raffaelovy fresky *Škola aténská* ve Vatikánu. Také zde je erbem připomenuta osobnost biskupa Schleinitze, se kterým se Škréta nepochybně znal již dříve a navrhoval pro něj i rytiny do jeho latinských básnických knih. Třetí zkoumané dílo, *Smrt sv. Václava*, dramatický noční výjev s umělym osvětlením, je bohužel dnes již torzem původního, bezpochyby mistrovského Škrétova výkonu (průzkum David Frank). Necitlivé zásahy v minulosti měly za následek rozsáhlé úbytky barevné vrstvy, takže modelaci ve figurálních složkách kompozice je třeba považovat za nenahraditelně ztracenou.

Obrazy *Ukamenování sv. Štěpána* (spolu s libereckým modellem) a *Sv. Petr a Pavel* budou po restaurování vystaveny v Praze na výstavě, která bude u příležitosti 400. výročí umělceva narození probíhat od listopadu 2010 do dubna 2011. Poslední výstava o Karlu Škrétovi se v Praze konala před 35 lety.

Vít Vlnas,
ředitel Sbirky starého umění NG Praha

Lenka Stolárová, kurátorka

Hlavní oltářní obraz nahradili jeho fotokopii na plátně, dva boční oltáře jsou dočasně zakryty plátnem. Foto Karel Pech.

Římskokatolická farnost – děkanství Jablonné v Podještědí

Farní obvod tvoří město Jablonné v Podještědí se svými částmi Česká Ves, Markvartice, Lvová, Kněžice, Kněžičky, Lada v Podještědí, Valdov a obce Heřmanice, Petrovice, Postřelná a Velký Valtinov. Z Jablonného v Podještědí se spravují farnosti Jitřava, Rynoltice a Žibřidice.

tel povýšen na titul baziliky minor sv. Vavřince a sv. Zdislavy.

Administrátorem farnosti, rektorem baziliky a strážcem hrobu sv. Zdislavy je od 1. května letošního roku P. Jan Rajlich OP. Farním vikářem je P. Ignác Bürgl OP.

První setkání P. Jana Rajliche OP s farníky v Jablonném.

Z historie farnosti

Farnost vznikla v polovině 13. století spolu s městem Jablonné v Podještědí (Deutsche Gabel) při kostele Svatého kříže. V letech 1279 - 1290 pověřil pražský biskup Tobiáš z Bechyně duchovní správou cisterciáky z kláštera Hradiště nad Jizerou a bylo zde zřízeno proboštství. Děkanství je doloženo od roku 1350 a patřilo do arcijáhenství Mladá Boleslav. V roce 1425 však bylo město zničeno husity. Roku 1457 byl farní kostel obnoven s titulem Narození Panny Marie. Roku 1788 byla farnost přenesena ke kostelu sv. Vavřince. Původní farní kostel zničený požárem v roce 1788 již nebyl obnoven. Od roku 1945 byla duchovní správa farnosti svěřena opět dominikánům, s přerušením v období komunistické totality trvá doposud. V roce 1996 byl farní kos-

V prostorách kláštera v Jablonném v Podještědí budují dominikáni Centrum pro rodinu, které nese jméno **Zdislavy z Lemberka**, české šlechtičny, zakladatelky špitálu v Jablon-

ném v Podještědí a spolupracovnice dominikánů v Jablonném a Turnově, kterou před patnácti lety prohlásil pa-

Zahájení poutní sezony v Jablonném, mše sv. 1. května 2010.

pež Jan Pavel II. za svatou. Od roku 2000 je hlavní patronkou litoměřické diecéze a od roku 2002 patronkou Libereckého kraje.

Centrum pro rodinu je projekt, který chce nabídnout především rodinám možnost ubytování a prožití nějaké doby v místě, kde je sv. Zdislava, patronka rodin a manželského života, pochována a kde je doslova každý centimetr půdy prostoupen jejím odkazem. Na klidném místě v krásném prostředí naleznete možnosti odpočinku, načerpání nových sil nebo prohloubení životních, náboženských a rodinných hodnot. Informace o možnostech ubytování dostanete přímo v Jablonném.

Klášter bratří kazatelů – dominikánů
Klášteří 33, Jablonné v Podještědí
farnostjvp@volny.cz
www.zdislava.cz

Žehnání Zdislavina pramene v Jablonném 1. května 2010. Na snímku je P. Ignác Bürgl OP s poutníky.

Bez Božího požehnání je marné každé namáhání

Ptali jsme se Karla Spala, pastoračního asistenta v Jablonném v Podještědí.

Mohl byste se čtenářům Zdislavy krátce představit? Jak dlouho v Jablonném působíte?

Vystudoval jsem religionistiku na Filosofické fakultě Univerzity Pardubice, se ženou Barborou máme čtyři děti a o další dvě se snažíme starat v rámci tzv. hostitelské péče. Jako externisté vyučujeme se ženou na mimoškolním gymnáziu, jako externista dojíždím vyučovat i do Prahy na VOŠ Jabok, žena je šéfredaktorka sociologického časopisu Biograf, aktivně působíme v několika občanských sdruženích. Do tohoto kraje jsme se přistěhovali před deseti lety z Prahy a postupně jsme se snažili angažovat v „dominikánské farnosti“ v Jablonném v Podještědí. S příchodem dětí se naše dobrovolné aktivity ve farnosti rozrůstaly a na podzim roku 2009 přešly v institucionální podobu práce pastoračního asistenta, kterou zastávám se ženou a dětmi společně.

Co byste mohl říci o životě zdejší farnosti?

Naše farnost je svým způsobem specifická, neboť působí v klášteře, je spravována kazatelským řádem sv. Dominika a zároveň ve městě působí i dominikánské sestry. To vše navíc v prostoru, který je významným poutním místem. Odehrávají se zde pravidelná setkání dominikánských terciářů či návštěvy široké dominikánské rodiny. Poutníci ke svaté Zdislavě proudí celý rok, s čímž je spojena průvodcovská služba v galerii, refektáři a bazilice, ale největší nápor je o hlavních poutích.

Dlouhá léta se ve farnosti schází společenství živého růžence a třikrát týdně probíhají katecheze, jakkoli není počet katechumenů nejvyšší. Schola se schází dvakrát týdně, jednou týdně se schází dramatický kroužek. Relativní novinkou je nabídka jazykových kurzů, které probíhají třikrát týdně v malém refektáři (francouzština, angličtina pro pokročilé, angličtina pro začátečníky), o ne-

dělích připravujeme programy pro předškoláky. Jednou měsíčně pořádáme diskuzi nad filmem.

Ročně pořádáme čtyři mše svaté s dětmi v přírodě – na jaře ve skalách a je spojena s horolezectvím; v létě u řeky a je spojena s vodáckým víkendem; na podzim na stráních a je spojena s drakiádou; v zimě na vrcholu hory Hvozď/Hochwald a je spojena s tříkilometrovým karnevalovým sjezdem na saních. Pravidelně se účast-

Manželé Spalovi.

níme letního školového tábora, který organizuje opavská farnost. O jarních prázdninách již druhým rokem děláme nízkorozpočtový „misijní“ tábor k Eskymákům, kde se prohodí role a kde se děti stávají misionáři a dospělí Eskymáky. Jednou ročně vyjíždíme na víkend do Prahy za kulturou, v klášterní zahradě svépomocí budujeme dětské hřiště, každoročně pořádáme farní den s programem pro děti, divadlem, promítáním a přednáškou; letos jsme se připojili k akci Noc kostelů.

Při zdejších klášteře vzniklo centrum pro rodinu. Jaké jsou jeho aktivity a jaký je o ně zájem?

Centrum pro rodinu svaté Zdislavy vznikalo v prvních letech nového tisíciletí iniciativou P. Bernarda J. Špačka OP a dnes zahrnuje šest pokojů (3x dvoulůžková, 1x jednolůžková, 1x třílůžková, 1x čtyřlůžková), společné sociální zařízení (2x koupelna, 3x WC) a společnou kuchyňku. Centrum nemá žádnou stálou klientelu – někteří přijedou za programem

(exercicie pořádané P. Česlavem Plachým OP, misie (P. Pavel Mayer OP), Oáza (P. Jan Rajlich OP); jiní si v klášteře organizují vlastní program v souladu s klášterním a farním programem (o.s. Alma); přibývá i těch, kteří přijedou ze spřátelené farnosti na návštěvu a výpomoc (Brno). Společným projektem farnosti a klášterního centra je pak svépomocná stavba dětského hřiště v klášteře, časem možná i herny, která by byla využívána oběma subjekty pro zkvalitnění pobytu dětí jak v centru, tak ve farnosti, potažmo i ve městě. Projekt je však stále v počátcích, navíc klášter letos neuspěl v žádosti o grant na rozšíření centra.

Pořádáte nedělní programy pro předškolní neposedy. Co si pod tím můžeme představit?

„Nedělní programy pro předškolní neposedy“ svým názvem napoví hodně. Vyšší počet předškolních dětí v kostele dovede narušovat zažitý řád, a proto se nám jeví jako nejlepší cesta kompromisu – během bohoslužby slova vedeme dětský program v zahradě či refektáři kláštera a až na obětní průvod děti vcházejí do baziliky a věnují Bohu výsledek své činnosti, či předpřipravené srdíčko. Na bohoslužbu oběti se již snaží jednotliví rodiče udržet své děti v bazilice. Tuto službu nabízíme i rodinám z návštěvního centra, stejně jako účast na páteční a nedělní zkoušce scholy. Zápisy z aspoň některých nedělních programů uveřejňujeme na svých webových stránkách www.zdislava.webnode.cz, neboť způsobů, jak si vyměňovat zkušenosti s pastorační předškolní děti, je stále málo.

Co Vám dělá radost, jaké jsou Vaše plány a co by Vám při Vaší práci pomohlo?

Radost mi dělá Boží blízkost, rodina, společenství, dominikánská sestra Anežka... Plány do budoucna? Dobře vychovat děti, nadále dělat něco smysluplného. Co by mi pomohlo v práci? Boží požehnání, protože bez toho je marné každé namáhání.

Ptala se Jana Michálková

ESTER, ozdoba svého lidu

Kniha Ester nás uvádí do velkolepého prostředí perského královského města Súsy. Přes určité menší historické nesrovnalosti popisuje celkem věrně dobové prostředí perského panovnického dvora v letech jeho zvláštního rozkvětu začátkem 5. století před Kristem. Celé vyprávění působí jako podmanivé divadelní drama, odehrávající se před nádhernými a pestrými kulisami. Tím více na tomto pozadí vynikají morální profily jednotlivých jednáčích postav, které na svém příkladu nesou nadčasové poselství o vítězství dobra a pravdy nad zlem a nespravedlností. Přiblížme si knihu v několika kontrastech, které nechávají zvláště vyniknout původní záměr příběhu: poučít, povzbudit a napomenout.

Bohatství a pýcha královského paláce

Hned první řádky četby uvádějí do okázalosti, překypujícího bohatství a slávy královského paláce. Již na počátku své vlády uspořádává perský král Xerxes pro všechny významné dvořany své obrovské říše neslýchanou hostinu. Celých sto osmdesát dní, tedy půl roku, mají všichni v králově přítomnosti jíst, pít, bavít a veselít se, obdivovat slávu, moc a bohatství panovníka i celého jeho království. „Byly tam samé závěsy z bílého plátna a fialového purpuru připevněné šňůrami z kmentu a červeného purpuru, které zase byly zavěšeny na stříbrných kruzích upevněných na sloupech z bílého mramoru, samá zlatá a stříbrná lehátka postavená na dlažbě ze vzácných kamenů, bílého mramoru, perleti a mozaik. Na pít čiše ze zlata, každá jiná, a hojnost vína, které král rozdával s královskou štědrostí.“

Skromnost a svobodná pokora hlavních hrdinů

Naproti tomu je krátce popsán i život dvou prostých a tíží životního utrpení poznamenaných lidí, židovského vysídlence Mardochea a jeho osiřelé neteře Ester. „A v pevnosti v Súsách žil Žid jménem Mardocheus ... z Benjaminova kmene, který byl

vysídlen z Jeruzaléma mezi zajatci, jež zároveň s judským králem Jechoniášem odvléká babylonský král Nabuchodonosor, a který tehdy byl pěstounem jisté Hadasy, neboli Ester, dcery svého bratra, protože ona neměla otce ani matku.“

Jejich těžký a bolestný život ostře kontrastuje s bezstarostným a blahobytným životem na královském dvoře. Cizinec a k tomu ještě zajatec byl ve starověku odkázán na blahosklonnost místních lidí a úřadů, sám o sobě měl minimální právní zastoupení, jeho postavení se dalo od domácích bezohledně a beztrestně zneužívat. Podobně, ne-li ještě hůře, na tom byl sirotek.

A právě tento nebetyčný rozdíl v pozemském postavení se stává situací, ve které milostivě a mocně působí Bůh, který se ujímá sirotků a nenechá beztrestně zneužívat cizince. Nejenom, že těmto ubožákům pomáhá, ale dokonce je nechává vítězit ve spravedlivém boji nad nesrovnatelnou přesilou bohatství, moci a násilí.

Xerxes (Asuerus) a Ester

Xerxes, aramejsky Achašveroš, byl významným panovníkem expandující Perské říše v letech 486 - 465 před Kristem. Pro nás je především známá jeho pokořující porážka od antických Řeků při invazi s cílem podrobit si řecké městské státy. Jakousi povinnost pokořit Řeky zdědil po svém otci Dareiovi, který rovněž ve svém tažení proti Řecku o deset let dříve neuspěl.

Tato historicky významná událost však v biblickém vyprávění nehraje žádnou roli. Naopak zápletku biblického vyprávění historicky potvrdit nemůžeme, a je dokonce v určitých skutečnostech nepravděpodobná. O Xerxovi víme, že jeho manželka se jmenovala Amestris. O královně Vašti ani o Ester se žádné historické prameny nezmiňují. Podobně je tomu s vyhlášením ediktu na vyhlazení všech Židů v perské diaspoře. Perští králové nikdy neprosazovali politiku hrubého a bezohledného násilí vůči podrobeným národům, spíše

se snažili zachovat, jak jen to pro ovládané země šlo, jejich identitu kulturní i náboženskou. Že by tedy perský král povolil genocidu na svých poddaných, včetně žen a dětí, je víceméně vyloučeno.

Nechme však přísnou historii a ponořme se do dramatu biblického příběhu o královně Ester. Celé vyprávění je koncipováno v kontrastech, jak již bylo výše zdůrazněno, aby na jejich pozadí vyniklo neočekávané vítězství slabšího nad silnějším. Vítězství, které je nesené vírou v Boha, jenž bojuje za slabé a pronásledované. Nechme na sebe nyní působit kontrast perského velkokrále a bezvýznamné židovské osiřelé dívky. Xerxes zde nehraje roli ani příliš zápornou, ani příliš kladnou. Spíše se zdá, že svatopisci šlo o zdůraznění rozsáhlého úřednického aparátu dvora, v němž se i samotný král stává bezmocnou figurkou na šachovnici mocichtivosti, hamižnosti a nespravedlnosti celého zástupu rádců, místodržících a úředníků, jimž může často špatně informovaný, či dokonce obelhaný král těžko vzdorovat. Je to jistě úmyslná ironie, která se též v této míře dá těžko historicky prokázat (Xerxes byl bezesporu schopným, silným a úspěšným panovníkem).

Bible prostřednictvím této ironie kritizuje přílišnou moc, bohatství a potažmo pýchu starověkých monarchií. Ester naproti tomu potvrzuje starou biblickou pravdu „Hospodin povyšuje ponížené“. Je to nevinná mladá dívka, která v životě ztratila téměř vše: rodiče, domov, majetek. Jedno jí ale zůstalo: její víra, její zakotvení v Bohu. A to jí činí velikou a silnou, větší a silnější než je sám král. Tato mladičká dívka se nenechá poznamenat prudkým společenským vzestupem, který by jistě pokřivil páteř většiny lidí, zůstává vnitřně i uprostřed královské moci a bohatství, tou upřímnou, prostou a poctivou dívkou, jakou ji znal a vychovával její ušlechtilý strýc Mardochej. Tato mladičká křehká dívka, která se stala

ze dne na den nejmocnější a nejobhatší ženou obrovského impéria, se obětavě zasazuje za svůj lid, s vysokým rizikem, že sama bude zahubena a ohroženým Židům stejně nepomůže. Můžeme předpokládat, že skrze tuto těžkou zkoušku, vyzrává v dospělý, ušlechtilý a pevný charakter.

Mardochej a Aman

Druhý významný osobnostní kontrast je líčen na postavách královského vezíra Aman a židovského vysídlence Mardocheje. Aman je kariérista, opájí se svým vzestupem na královském dvoře, následně tvrdě vyžaduje až posvátnou úctu od poddaných. Získává od krále privilegium, že podřízení se mu musí klanět, když projíždí kolem nich. Mardochej je člověkem zásadovým, ušlechtilým, vnitřně svobodným. Právě jeho vnitřní odvážná svoboda je tou vlastností, která je ve vyprávění podtržena.

Je židovským vyhnancem, který ztratil v krutosti nedávných událostí rodinu, domov, majetek. Byl jako otrok odveden do daleké cizí země. Ale vnitřní svobodu si uchoval i v těchto hrozných poniženích. Nikdy není a nebude ochoten poklekat před jiným člověkem, vlastně před ničím, co není samotný Bůh, jeho jediný Pán.

A právě tato hrdost vnitřně svobodného člověka tolik rozčiluje Aman, snad právě proto, že on sám je vnitřním otrokem touhy po moci, majetku, společenské prestiži. Je jednoznačné, že mezi těmito dvěma osobami se odehrává celý nesmlouvavý zápas dobra se zlem, který nemůže skončit kompromisem. Vítězství, z lidského hlediska předem poraženého Mardocheje, je jasným projevem, že hlavní silou v utváření lidských dějin není paradoxně člověk, ale Bůh, který se člověku, zaměřeného převážně na povrch věcí a událostí, tak často jeví jako mlčící, nekonající.

Toto Boží vítězství nad silami zla a hříchu se stává hlavní výpovědí knihy Ester. Která strana, jaké postoje a hodnoty stojí v lidském světě na závěrečné vítězné straně Božího triumfu, je jasně popsáno. Jsou to upřímnost, poctivost, nevinnost (Ester); vnitřní svoboda, zásadovost, ušlechtilost (Mardochej). To nejvýznamnější u obou těchto postav je však plná důvěra v Boží moc a milosrdenství.

Svátky púrím

Mardochej, který pro svou opovržlivost má být pověšen na vysoké, z dálky viditelné šibenici, a Židé, kteří v bezmezném vzteku uraženého Aman, mají být pobiti v celé říši v jediném dni, jsou nakonec zachráněni. Příběh se však odehrává v kruté a tvrdé době, a tak tímto ještě nekončí. Aman sám je pověšen na šibenici připravené pro Mardocheje, jeho rodina je pobita, jeho majetek a dům přechází na Ester nebo je vypleněn. Jeho vysoký úřad je svěřen Mardochejovi. Ten se pak s Ester zasazuje o spravedlivé potrestání těch, kteří se chystali pobít Židy a plnit jejich majetky po celé říši. Aman losoval, který den měli být pobiti všichni Židé.

Los (hebrejsky „púr“) padl na 13. adar (poslední měsíc židovského kalendáře), což je přibližně první až druhý týden našeho března. Stejný den je povoleno novým ediktem vyhlazení všech nepřátel Židů. Má s nimi být naloženo stejně, jak se

Ester před králem Asuerem

chystali naložit se Židy, tedy vybití celých rodin a vyplenění jejich majetků. To má proběhnout den následující – 14. adaru. Samozřejmě pro celistvé, zvláště křesťanské poselství bible, věc neslýchaně krutá. Zdá se však v kontextu celého vyprávění, že tímto vyvrcholením příběhu není živena pomstychtivost, ani vytvářen návod, jak se má nakládat s nepřítelem. Jedná se především o vyjádření určité hlubší pravdy prostřednictvím konkrétní, zde smyšlené, události. Nepřátelé Božího lidu jsou i nepřáte-

li samotného Boha. Kdo bojuje proti Bohu je již předem odsouzen k nutné smrti. Bez Boha není život, odloučení od něho znamená smrt.

Nicméně 14. adar se v židovství dodnes každoročně slaví jako připomenutí vítězství nad nepřáteli a jejich záhuby. Svátek se jmenuje „púrím“ a je nesen podobným veselím jako náš masopust. Lidé se převléknou do masek, zpívají, tancují, jedí, pijí a vzájemně se obdarovávají zvláštním svátečním pečivem a sladkostmi. Převlékání do masek zde má hlubší náboženský význam: v kanonické verzi židovské bible se v knize Ester nikde nevyskytuje Boží jméno. Každému čtenáři je však jasné, že za vším děním stojí Bůh a jeho prozřetelnost neklamně působí. Jeho přítomnost v ději je však zastřena, zamaskována, jakoby jednaly jen lidské postavy. To, že celý děj řídí Bůh, je jasně poznat jen z výsledků situací. Je přeci nelogické, aby slabší zvítězil nad mnohonásobně silnějším. Toto vítězství

je tedy výmluvným důkazem, že zde skrytě působí někdo ještě silnější než mocný nepřítel. Ovšem bez ochotné lidské spolupráce s Boží milostí by vítězství nenastalo.

Svátek púrím tedy svými lidovými zvyky oslavuje radost z Boží prozřetelnosti, která je v dějinách jednotlivce i celého společenství jednoznačně přítomná a nakonec pro celistvé dějiny rozhodující.

R.D. Jiří Voleský

Věřím v Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího

Nový katechismus katolické církve, když hovoří o Ježíši Kristu a jeho vykupitelském díle, hned v úvodu podtrhuje historicitu Ježíše Krista. Je to reakce na snahu dnešní doby oddělovat Ježíše z evangelíí a historického Ježíše, jako by se jednalo o dvě různé osoby. *Věříme a vyznáváme, že Ježíš z Nazareta, rodem Žid, narozený z izraelské dcery v Betlémě v době krále Heroda Velkého a císaře Augusta, povoláním tesař, který zemřel ukřižován v Jeruzalémě, pod místodržitelem Ponciem Pilátem, za vlády*

Jméno Ježíš je nám křesťanům vzácné a drahé. Je středem naší osobní i společné a liturgické modlitby. *Ježíšovo jméno je středem křesťanské modlitby. Všechny liturgické modlitby končí formulí „per Dominum nostrum Jesum Christum...“ (skrze našeho Pána, Ježíše Krista...).* Modlitba „Zdrávas Maria“ vrcholí slovy „a požehnaný plod života tvého, Ježíš“. Modlitba srdce, obvyklá u východních křesťanů a nazývaná „Ježíšova modlitba“, říká: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným.“ *Mnozí křesťané umírají s jediným slovem: „Ježíš“ na rtech jako svatá Johanka z Arku. (KKC čl. 435)* Na těchto několika příkladech vidíme, jak jméno Ježíš, které v hebrejštině znamená „Bůh zachraňuje“, je hluboce propojeno s křesťanstvím a je vzácné a drahé každému křesťanu. Nabízí se otázka: Proč je jméno Ježíš pro křesťana tak drahé a vzácné?

V Ježíši Kristu se Bůh z lásky k nám stává člověkem, přijímá naše lidství, pro nás a pro naši spásu sestoupil z nebe a skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Slovo se stalo tělem, aby nás spasilo tím, že nás smíří s Bohem, a stalo se smírou obětí za naše hříchy. *Slovo se stalo tělem, abychom tak poznali Boží lásku: „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (Jan 3,16).* Slovo se stalo tělem, abychom měli „účast na božské přirozenosti“ (2 Petr 1,4): *Vždyť to je důvod, proč se Slovo stalo člověkem a Boží Syn synem člověka: Aby se člověk stal Božím Synem tím, že vstoupí do společství se Slovem a dostane tak božské synovství. Vždyť Boží Syn se stal člověkem, aby nás učinil Bohem. (KKC srov. čl. 458, 460).*

Jedinečná a zcela zvláštní událost vtělení Božího Syna neznamená, že Ježíš Kristus je zčásti Bůh a zčásti člověk, ani že je v něm beztvárně smíšeno božství s lidstvím. *Stal se opravdu pravým člověkem a zůstal přitom opravdu pravým Bohem, Ježíš Kristus je pravý Bůh a pravý člověk. (KKC čl. 464)* Církev musela během prvních staletí tuto pravdu víry vy-

světlovat a objasňovat proti mnoha bludům a nepochopením. Tyto bludy popíraly buď Ježíšovo božství, nebo Ježíšovo lidství. Ježíš však je pravý Bůh a pravý člověk, proto je jediný prostředník mezi námi a Bohem.

Lidská duše, kterou Boží Syn přijal, je obdařena opravdovým lidským poznáním, které nemohlo být samo od sebe neomezené. Bylo získáno v historických podmínkách jeho existence, v prostoru a čase. Proto Boží Syn mohl od okamžiku svého vtělení vzít na sebe to, že bude prospívat moudrostí, věkem a oblibou, a dokonce i potřebu získávat znalosti po lidském způsobu na základě zkušenosti. Toto vpravdě lidské poznání Božího Syna však zároveň vyjadřovalo božský život jeho osoby. Lidská přirozenost Božského Syna, ne sama ze sebe, ale pro své spojení se Slovem, poznávala a na sobě projevovala všechno, co odpovídá Bohu.

Církev obdobným způsobem na šestém ekumenickém koncilu prohlásila, že Kristus má z přirozenosti dvojí vůli a dvojí jednání, božské a lidské, nikoli protikladné, nýbrž spolupracující, takže Slovo, které se stalo tělem, chtělo lidsky v poslušnosti k svému Otci všechno, o čem pro naši spásu božsky rozhodlo s Otcem a s Duchem svatým. Kristova lidská vůle „následuje jeho vůli božskou bez vzpěrování a bez odporu, nýbrž spíše v podřízenosti one všemohoucí vůli“. (KKC čl. 475)

Celé tajemství vtělení Božího Syna se uskutečnilo skrze Ducha svatého, když přijal tělo z Marie Panny. *Poslání Ducha svatého je vždy spojeno s posláním Syna a zaměřeno na ně. Duch svatý, který je „Pánem a dárce života“, je poslán posvětit lůno Marie a božsky ji oplodnit, aby tak počala Syna věčného Otce v lidství vzatém z jejího lidství. (KKC čl. 485)* Z toho plyne, že Panna Maria nebyla jen pasivně účastna vtělení Božího a svého Syna. Aktivně se na něm podílela tím, že lidství Božího Syna bylo vzaté z jejího lidství.

Zde jsme rozjímali o tajemství vtělení, příště budeme rozjímát o tajemství vykoupění a spásy, tajemství smrti a vzkříšení Ježíše Krista.

R.D. Vít Audy

císaře Tiberia, je věčný Syn Boha, který se stal člověkem a „vyšel od Boha“ (Jan 13,3), „sestoupil z nebe“ (Jan 3,13; 6,33), „přišel v těle“ (1 Jan 4,2); vždyť „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy ... Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí“ (Jan 1, 14.16). (KKC čl. 423) Myslím si, že je dobré se občas k této skutečnosti vracet. Ke skutečnosti, že Ježíš Kristus, který k nám promlouvá v evangelíích, je tentýž, který žil v daných historických souvislostech, jak je uvedeno výše.

Poděkování

Motto: Nezapomínejme také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí. (Židům 13,16)

Děkuji panu biskupovi Janu Baxantovi za milé dubnové setkání v biskupské rezidenci, které pro starosty obcí a měst z litoměřické diecéze připravil. Dodal tím sílu pro další službu občanům nejenom mně, ale i ostatním.

Na konci volebního období hodnotíme, co se nám dobrého podařilo učinit pro obyvatele své obce a co zbývá na období příští. Neměli bychom ale zapomínat poděkovat všem, kteří nám pomáhali.

Díky tomu, že jste nám v časopise Zdislava umožnili vytisknout článek, získali jsme darem od MUDr. Jana Tomana z Mladé Boleslavi funkční varhany a prostřednictvím osvětleného donátora Purkyňovy nadace finance na modravou vitráž sv. Prokopa pro naši památkově chráněnou kapli sv. Prokopa, kterou postavili čeští a němečtí sedláci. Purkyňova nadace byla i iniciátorem vzniku občanského sdružení v obci a po celou dobu deseti let největší měrou přispěla na rekonstrukci této památkově chráněné kaple.

Můžeme také vzdát srdečný dík za nádherně zpívanou mši na sv. Proko-

pa panu varhaníkovi Jaroslavu Puldovi a jeho sboru s andělskými hlasy. Mši nám celebroidal, tak jako každý rok, vikář litoměřický Karel Havelka a Dr. Kara z Německa. Ještě dlouho v nás přetrvával pocit štěstí.

Letos se u nás slavnostní mše svatá k uctění památky sv. Prokopa koná 3. července v 15 hodin, srdečně vás všechny zveme.

Závěrem jsem chtěla poprosit, a to jistě nejen za sebe, o poděkování všem, kteří pomáhali Staňkovicím, nejmenší obci Ústeckého kraje: litoměřické diecézi, Ústeckému kraji, ministerstvu kultury, městu Litoměřice, nadaci Kalich a nadaci Via.

Naděžda Černíková, starostka Staňkovic

Napsali jste...

Štafeta – máš to ve svých rukou

Téměř sedm set studentů se ve dnech 30. dubna až 2. května 2010 sešlo na Velehradě v rámci setkání, které se zde pořádá již pravidelně každé dva roky. Letos se uskutečnilo již podesáté. Mezi účastníky nechybělo ani zastoupení litoměřické diecéze, přestože v porovnání s početným zastoupením vysokoškoláků z Brna a Olomouce naše zhruba desetičlenná skupinka poněkud zaostala. Studenti z liberecké univerzity a jejich přátelé z různých koutů diecéze však již tradičně vzbuzovali údiv svou soudržností a pospolitostí. Velehradského setkání se též nově zúčastnili dva kněží pověřeni pastorační vysokoškoláků ve dvou univerzitních městech naší diecéze – R.D. Michal Podzimek a R.D. Josef Hurt.

Téma letošního Studentského Velehradu znělo „Štafeta – máš to ve svých rukou“. Šlo o jakési ohlédnutí a zhodnocení pastorace vysokoškoláků v uplynulých dvaceti letech. Starší generace se musí učit předávat štafetu generaci mladší a ta se musí naučit zodpovědně s již vykonaným dílem zacházet. Letos bylo možné zaznamenat vyšší koncentraci absolventů, kteří se pokusili mladším kolegům předat zkušenosti s přechodem do pracovního procesu nebo se zakládáním rodin.

Jubilejní setkání začalo neobvykle. V pátek před jeho zahájením se ve zdejší bazilice konal pohřeb zesnulého kardinála Tomáše Špidlíka a většina mladých účastníků studentské pouti si tuto významnou událost nenechala ujít. Sám Tomáš Špidlík byl přítomen na Studentském Velehradě v roce 1994. V archivních záznamech se lze dočíst, že o jeho přednášku byl tehdy enormní zájem a sami studenti říkali: „I kdyby otec Špidlík jen stál a mlčel, tak na něho půjdeme.“

Během soboty byla možnost výběru z několika přednášek a diskuzí, zabývajících se palčivými otázkami současné společnosti i církve. Mezi hosty nechyběl R.D. Tomáš Halík, R.D. Aleš Opatrný, velvyslanec Pavel Jajtner, ekonom Tomáš Sedláček, psycholog Jeroným Klimeš či biskup Václav Malý. Ten zaujal především svou otevřeností, kterou všichni studenti vysoce ocenili. „Mně se líbila přednáška Kateřiny Lachmanové, z níž jsem si odnesla radu „zbytečně se nestresovat“, což je teď v době zakončování mé bakalářské práce a přípravy k závěrečným zkouškám velmi povzbuzující,“ podělila se o svůj zážitek jedna z libereckých studentek Nikol Reinhardtová.

Akademický program byl doplněn dalšími body v podobě koncertů, modliteb, návštěvy ateliéru sochaře Otmara Olivy či odpoledních workshopů od sportu až po komentovanou prohlídku velehradské baziliky. Mladí lidé využili svoji pout' i k navázání nových vztahů nebo k utužení vztahů s přáteli studujícími v různých koutech republiky i mimo ni. Aktivitu pořádajícího Vysokoškolského katolického hnutí mohou být inspirací pro pastorační studentů v Ústí nad Labem a Liberci, kde již delší dobu probíhá evangelizace skrze spolužáky. Důležitý je poznatek, že přemýšlivý a vzdělaný mladý člověk se nespokojí s lacinými hesly a návody „majitelů pravdy“, je citlivý, a tak velmi snadno odhalí lež a přetvářku. Mnohdy je třeba fundovaně argumentovat, jindy je třeba zajet na hlubinu, někdy je potřeba nechat otázky víry otevřené. I přes skromné podmínky pulsuje mezi severočeskými studenty vysoký pastorační potenciál. Stačí ho jen správně uchopit.

Filip Landa, Litoměřice

Krátké zprávy z diecéze

Biskup Jan Baxant se setkal se starosty

Litoměřický biskup Jan Baxant se 28. dubna 2010 setkal ve své biskupské rezidenci se starosty měst a obcí ležících na území litoměřické diecéze. Pozvání k neformálnímu setkání přijalo třicet sedm z nich.

Biskup vyjádřil svoji upřímnou radost ze setkání a poukázal na to, že se s mnohými ze starostů zná ze svých pastoračních cest po diecézi. „Máme společně poslání. Každý pracujeme na svém místě, jsme posláni do určitého prostoru. Přesto máme mnoho věcí společných. Jde nám o lidi. Pracovat s nimi je velmi náročné. Chceme pro lidi něco udělat, nechceme se nechat odradit, v tomto jsme na tom stejně,“ řekl biskup. Ocenil dobrou spolupráci se starostou Litoměřic Ladislavem Chlupáčem, který mu pak za všechny přítomné poděkoval za pozvání.

Představitelé měst a obcí hovořili s biskupem například o tom, zda by bylo možné zpřístupnit kostely pro veřejnost v ještě větší míře než dosud, dotkli se otázky vztahu státu a církvi, sudetoněmecké otázky, vztahu Čechů s Němci nebo spolupráce s novináři. Požádali o základní informace týkající se církevního prostředí, s nimiž by se mohli seznámit například formou přednášky a zajímali se také o to, na koho se mohou při řešení nutných záležitostí obrátit. Práci biskupa vyjádřili svoji podporou.

Marie Koscelníková, Jana Michálková

V litoměřickém domově důchodců byla otevřena kaple

V Domově na Dómském pahorku v Litoměřicích byla 26. května 2010 slavnostně otevřena a při mši svaté vysvěcena nová kaple. Svě místo tu má oltář, ambon, svatostánek i obrazy křížové cesty. R.D. Karel Havelka ve své homilii zdůraznil, jak je důležité, že zařízení pro seniory má své místo pro setkávání s Bohem. V litoměřickém domově se bohoslužeb pravidelně účastní asi 35 obyvatel. Původně byl pro kapli vyčleněn menší prostor, pro velký zájem o ně však bylo toto rozhodnutí změněno. Mše svatá se v kapli Božího milosrdenství v Domově na Dómském pahorku koná vždy ve středu od 15 hodin.

Domov na Dómském pahorku má kapacitu 108 míst. Provozovatelem zařízení je Farní charita Litoměřice. Objekt byl slavnostně otevřen v říjnu loňského roku.

Marie Koscelníková, Jana Michálková

Biskup požehnal stavbu věže kostela v Lenešicích

Dne 6. května 2010 se za účasti litoměřického biskupa Jana Baxanta konal slavnostní obřad požehnutí stavby věže opravovaného kostela sv. Šimona a Judy v Lenešicích.

I přes nepřízeň počasí se této mimořádné události zúčastnilo asi sedmdesát lidí, převážně místních obyvatel.

Zdeněk Plaček, předseda Lenešického okrašlovacího spolku, informoval o průběhu prací a plánu na blízké období. Otec biskup vyjádřil svou radost z obnovy kostela a především z iniciativy samotných občanů, díky které se obnova může realizovat a kterým obnovený kostel bude sloužit. Poděkoval a zároveň všechny povzbudil nejen ve svém slově, ale také během vlastního obřadu posvěcení, jenž následoval. Přítomným se pan biskup svěřil, že při takto mimořádné události, jako je požehnutí stavby kostela, zvlášť v litoměřické diecézi, na severu Čech, ještě nebyl.

Bohu díky za tuto událost a vyprošujeme Boží požehnání, abychom brzy mohli slavit posvěcení obnoveného kostela.

Václav Němec, pastorační asistent, RKF - děkanství Postoloprty

Kostel v Bedřichově Světcích má nové vitrážové okno

Kostelík Svatého Jakuba v Bedřichově Světcích získal nové vitrážové okno. Při třetím „otevření dveří“ jej letos v dubnu představili členové nedávno založeného sdružení, kteří se snaží tuto nejstarší dochovanou architektonickou památku Mostecká obnovit. Akce „Otevření dveří“ se zde konala již potřetí. U příležitosti Mezinárodního dne památek ji připravilo Sdružení pro obnovu kostela sv. Jakuba v Bedřichově Světcích spolu s vedením obce, bečovskou farností a rotariány. V pátek 16. dubna 2010 byla sakrální stavba přístupná veřejnosti a zazněly zde tóny barokní hudby muzikantů z Freibergu. „Chceme, aby se zde konaly mše při církevních svátcích, výstavy a koncerty,“ vysvětlila Anna Richterová, předsedkyně sdružení. Zdroj: www.farnost-most.cz

Marie Koscelníková

Biskup ocenil myšlenku projektu revitalizace památek Terezína

Litoměřický biskup Jan Baxant navštívil 4. května 2010 město Terezín, kde se účastnil slavnostní akce – podpisu smlouvy o poskytnutí dotace pro projekt „Terezín - oživení historických památek“. Za příspěví půlmiliardové dotace z fondů EU zde budou v letech 2010–2013 revitalizovány historické objekty Kavalír 2, Retranchement 5, Dělostřelecká kasárna a Jízárna. Rozhodnutí o poskytnutí dotace stvrdili v terezínském hotelu Memorial svými podpisy ministři kultury Václav Riedlbauch a hejtmanka Ústeckého kraje Jana Vaňhová. Příjemcem dotace je zájmové sdružení právnických osob „Terezín - město změny“, jehož členy jsou Ústecký kraj a město Terezín.

Hlavní myšlenku projektu vyzdvihl litoměřický biskup Jan Baxant, který zdůraznil, že projekt „Terezín - oživení historických památek“ není jen pouhou rekonstrukcí, po které zůstanou pěkné, ale prázdné budovy, ale že má vnést do nově opravených památek nový život. Ve svém projevu zdůraznil význam samotného slova „oživení“, které má zcela jiný rozměr než samotná oprava majetku.

Projekt „Terezín - oživení historických památek“ je zaměřen na vzorovou památkovou obnovu předem vytipovaných ohrožených objektů. Nově rekonstruované prostory budou využity pro stálou výstavní expozici, jež bude zahrnovat tematiku historie života obyvatel pevnostního města, historické expozice, dokumentaci stavebních technik a pevnostní architektury. Zároveň zde budou k vidění ukázky řemesel nebo částí vojenského výcviku.

Jana Michálková

Memoriál děkana Antonína Bratřovského

Před čtyřmi lety „odešel“ pan děkan Antonín Bratřovský, spoluzakladatel Katolické základní školy majora Rudolfa Háška v Jablonci nad Nisou. Děti, učitelky a učitelé na něj ale nezapomínají a s vděčností vzpomínají na jeho pomoc a lásku ke škole. Už počtvrté jsme uspořádali v den jeho narozenin (28. března) „Memoriál děkana Antonína Bratřovského“. Letos se opět celá škola sešla v Městské hale v Jablonci nad Nisou k soutěžím v kopané a ve vybíjené. Na začátku jsme si zazpívali spolu s naším pěveckým souborem Fialenky pod vedením paní učitelky Jany Novákové a jeho zamilovanou písničku „Franky Dlouhán“. A protože je 28. březen zároveň Dnem učitelů, poděkovali hosté memoriálu - pan děkan Oldřich Kolář a člen rady školy pan František Jelínek - učitelům a učitelkám za jejich náročnou práci a předali jim květiny. Potom se už všechny třídy zapojily do sportovních soutěží.

Jana Kocourková, ředitelka školy

Centrum pro rodinu slavilo Mezinárodní den rodin

Centrum pro rodinu v Teplicích pořádalo k Mezinárodnímu dni rodin, který OSN vyhlásilo již v roce 1994 na 15. květen, čtrnáctidenní modlitební most mezi jednotlivými církvemi působícími na území teplického okresu. K naší nabídce se přihlásily rodiny z dalších tří církví, které v Teplicích působí. My jsme se letos rozhodli tento den uspořádat setkání, které by také mělo být podpořeno modlitbou. Každé společenství mělo určit konkrétní rodiny ze svého středu, za které jsme se potom od 1. května, tedy čtrnáct dní, modlili. K oslavě Mezinárodního dne rodin jsme se 15. května 2010 sešli na zahradě fary děkanství v Teplicích. Pro děti jsme zajistili skákací hrad a soutěže, nechybělo ani po-

hoštění. Chci poděkovat především bratřím salesiánům z teplické komunity, kteří nám svoji farní zahradu rádi půjčili, a také všem zúčastněným rodinám, protože to nejdůležitější, co na světě máme, jsou vztahy.

Iva Růžičková, vedoucí Centra pro rodinu, Teplice

Setkání konvertitů v Ústí nad Labem

Na faře arciděkanství v Ústí nad Labem se v sobotu 17. dubna 2010 konalo další setkání konvertitů. Setkání, jehož hlavním tématem bylo „Konverze – Boží dotek?“, vedl R.D. Mirek Šimáček, biskupský vikář pro pastorační. Zdůraznil, že každá konverze je zárukou a dar víry. „Tento Boží dotek se může odehrát v různém čase, na různých místech, bývá spojen s konkrétními věcmi a osobami. Následují etapy spojené s duchovním hledáním, pochybnostmi, úskalími, zmatkem a riziky relativizace církevní nauky,“ řekl. „Církev nás i přes svoje nedostatky chrání, protože ji založil Ježíš Kristus. Je pevně zakotvená v Božím slově a tradici a zároveň dynamická. Není to žádná konzerva, ale živý organismus, v němž se mohou objevovat nové inspirace,“ vyšel R.D. Šimáček z katecheze Benedikta XVI. (10. března 2010).

Následovalo svědectví neofytů (novokřtěnců), diskuze a sdílení osobních zkušeností. V poledne přítomní uctili několika minutami ticha a modlitbou památku polských obětí u letiště Smolensk. Program pokračoval po obědě promítáním úryvků z filmu o slovenské vizionářce „Ivetka a hora“ a adorací ve farní kapli.

Kateřina Tetivová, Ústí nad Labem

Obnova varhan v kostele sv. Bartoloměje v Rumburku

V plném proudu je restaurování varhan v děkanství kostele sv. Bartoloměje v Rumburku. Dokončeno by mělo být do srpna letošního roku. Po opravě a vyčištění všech 1 650 kovových píšťal a jazykových registrů dochází k jejich usazování a reguluje se funkčnost hracího stolu. Obnova varhan celkově přijde na 625 000 Kč. Jejich restaurování zajišťuje Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk za finanční pomoci soukromého dárce, farníků a Města Rumburk.

Historie varhan v rumburském kostele sv. Bartoloměje sahá do 19. století. Dvoumanuálový nástroj se třiceti znějícími rejstříky z roku 1923 pochází od drážďanské firmy Julius Jahn und Sohn. Historie varhan je však staršího data. „Varhany byly roku 1923 vestavěny do novorománské varhanní skříně s původními píšťalami staršího nástroje z roku 1874. Tento varhanní nástroj mohl pocházet od pražské varhanní dílny Karla Schifferera nebo albrechtické dílny Josefa Predigera. První etapa opravy varhan proběhla na podzim roku 2009. Práce provádí dílna Petra Stehlíka z Hodonína,“ vysvětlil P. Jozef Kujan ze salesiánské komunity, která spravuje římskokatolické farnosti v Rumburku, Jiřikově a okolí.

S detaily probíhající obnovy varhan se mohou zájemci seznámit ve čtvrtek 15. července 2010 od 17 hodin, kdy se v rámci projektu (Ne) známý Rumburk uskuteční volně přístupná vycházka za sakrálními stavbami Rumburku.

Klára Mágrová, koordinátorka projektu, RKF Rumburk

Biskup sloužil v katedrále Floriánskou mši svatou

Litoměřický biskup Jan Baxant sloužil 11. června 2010 v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích Floriánskou mši svatou pro hasiče, kteří se sjeli do Litoměřic z různých koutů České republiky a ze zahraničí na Hasičské slavnosti - V. celorepublikový sraz hasičstva s výstavou hasičské techniky (11. – 12. června 2010). V promluvě připomněl význam sv. Floriána - patrona hasičů a všech profesí, které souvisejí s ohněm (hutníků, kominíků, hrnčičů či pekařů), a zdůraznil, že si váží všech těch, kteří naplňují své základní poslání - chrání životy lidí a nezištně poskytují svoji pomoc. Požehnal a posvětil obraz a sošku sv. Floriána, kterou po skončení mše zástupci hasičských sborů odnesli v čele průvodu z katedrály. Hasiči poté přistavili před katedrálu historický hasičský vůz, v němž se s biskupem a dómským farářem P. Jiřím Hladíkem OČR vydali na krátkou projížďku po městě. S významnými hosty slavností včetně pražského arcibiskupa Dominika Duky OP se biskup setkal v sobotu 12. června odpoledne na litoměřickém výstavišti, kde probíhala výstava historické i nejnovější hasičské a záchranné techniky.

Jana Michálková

Rok kněží v litoměřické diecézi

Rok kněží, vyhlášený Svatým otcem Benediktem XVI. na období od 19. 6. 2009 do 19. 6. 2010 (resp. 11. 6. 2010), si farnosti litoměřické diecéze připomínaly rozmanitými aktivitami. Konaly se pobožnosti k Panně Marii, mše svaté za posvěcení kněží a kněžská povolání a za zemřelé kněze, mše svaté za kapitulou, za diecézního biskupa, za kněžský dorost v naší diecézi apod. Ve svých farních zpravodajích informovaly o významných kněžích diecéze a celé církve. Probíhaly také přednášky na téma Kněz - světec (P. Pio, Don Bosco, farář Arský ad.) Téma Kněžství a Rok kněží byla zmiňována i v rámci hodin náboženství. Jednou z pravidelných akcí byla modlitba ke cti sv. Jana Maria Vianneye s možností získat odpustky nebo zvláštní přimluva při každé nedělní bohoslužbě. Ojedinelou akcí byla například farní pouť do Francie - mimo jiné do Arsu.

V listopadu loňského roku proběhl v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích kněžský den. Mons. Jan Baxant připomněl nedávné mučednictví mnoha křesťanů naší diecéze i nutnost každodenní obětí v aktuální době. Další kněžský den se konal v závěru Roku kněží v Hejnicích dne 17. června 2010. Hlavním hostem a přednášejícím byl kardinál Joachim Meisner, arcibiskup v Kolíně nad Rýnem.

Jana Michálková

Memoriál děkana Antonína Bratřovského. Foto KZS.

Oslava dne rodin. Foto Marie Koscelníkové.

Varhany, Rumburk. Foto Klára Mágrová.

Po Floriánské mši svaté. Foto Karel Pech.

Setkání biskupa se starosty. Foto Marie Koscelníkové.

LAUDARE, BENEDICERE, PRAEDICARE – CHVÁLIT, ŽEHNAT, KÁZAT

Křesťané Litoměřicím – katolická misie 2010 (23. 7 - 1. 8. 2010)

Milé sestry, milí bratři,

v posledním červencovém týdnu připravuje Biskupství litoměřické spolu s Kazatelským střediskem České dominikánské provincie městské misie. Rádi bychom vás nyní s nimi seznámili.

Celý týden bude v Litoměřicích působit misijní tým, jehož cílem bude především oslovit obyvatele města a představit jim křesťanskou víru a život církve. Chceme, aby misie byla především příležitostí k osobnímu rozhovoru o víře, křesťanství nebo o otázkách dotýkajících se smyslu a cíle života. Členové misijního týmu se budou snažit pozvat obyvatele Litoměřic na připravený program a především nabídnout rozhovor.

Po celou dobu misie bude v Dlouhé ulici informační stánek se stálou

službou, která je připravena zájemce seznámit s programem nebo zodpovědět jejich otázky.

Součástí misie bude bohatý kulturní a vzdělávací program. Připravujeme mj. divadelní představení (v kulturním domě, kostelích i na ulici), koncerty i zajímavé přednášky. Zvláštní program bude připraven pro děti. V rámci misie se uskuteční také Dny otevřených dveří místních kostelů. Zasvěcený průvodce návštěvníky kostelem provede a seznámí s jeho historií i kulturním významem.

V programu samozřejmě nezapomeneme ani na vás, farníky. I pro vás bude připraven speciální program.

I když bude průběh misie zajišťovat tým misionářů, složený z dobrovolníků z celé země, řeholníků i laiků, neobejde se bez vaší pomoci. V první řadě je významnou pomocí modlitba,

Ujišťujeme vás, že podpora modlitbou je při přípravě i průběhu misie nesmírně znát. Jsme si jisti, že vaše modlitby se na průběhu týdne mocně projeví. Zveme také ty z vás, kteří by se chtěli do misie zapojit aktivněji, k přímé účasti na misi. Spojit se s námi můžete prostřednictvím kontaktů, uvedených na konci dopisu.

Abychom vás mohli s průběhem misie seznámit podrobněji, chystáme dvě návštěvy v rámci nedělních bohoslužeb. Jedna proběhne 20. června 2010, druhá týden před samotnou misí, tedy 18. července.

Děkujeme za vaše modlitby a těšíme se na společné dílo.

*P. Pavel Mayer OP a Martin Rosenbaum
Kazatelské středisko
České dominikánské provincie*

Kontakt: M. Rosenbaum, tel: 602 611 146,

P. Pavel Mayer OP, spirituál misie. Do 1. května letošního roku působil jako farní vikář Římskokatolické farnosti – děkanství Jablonné v Podještědí.

Letní misie uskutečňujeme zhruba deset let a vidíme je jako jeden ze způsobů našeho dominikánského působení - totiž být nástroji Ducha svatého a Boží milosti a hlásat evangelium lidem, kteří jsou bez víry nebo je jejich víra jiná než katolická. Misie jsou zaměřeny především na lidi, kteří stojí vně katolické církve. Pro ně chceme tzv. otevřít dveře a pozvat je, aby do nich nahlédli. Snažíme se lidi oslovovat a dáváme jim příležitost mluvit o Bohu, o křesťanství. Je to fáze zasvězení. Nečekáme nějaký okamžitý úspěch a hromadné obrácení k Bohu. V rámci našich misí spíše odstraňujeme různé předsudky.

Snažíme se, aby naše osobní evangelizace, ať už na ulici nebo přímo v domovech, byla podstatně jiná, než je přesvědčování nějakých sekt. Přicházíme k lidem s velikou pokorou, s důvěrou v Pána a hlavně s láskou k nim a respektem k jejich svobodě. Pokud zrovna někdo nebude chtít z nějakého důvodu misionáře přijmout, budeme to samozřejmě respektovat. Snažíme se, aby setkání nezašlo v takovém člověku žádnou pachut, ale naopak, aby mohl o našich slovech třeba přemýšlet a aby se mohl v pravý okamžik vrátit při nějaké jiné příležitosti. Nabízíme nejenom rozhovor, ale i modlitbu, a když je potřeba, i pomoc. Chceme naslouchat nejenom radostem, ale i starostem lidí, které potkáme.

Martin Rosenbaum, administrátor misie. Je softwarovým analytikem. Zabývá se filosofickými a jazykovými souvislostmi softwarové analýzy.

Laudare, benedicere, praedicare – to znamená modlit se k Pánu Bohu, žehnat všem, celému městu, tedy i lidem, kteří nás odmítají a nezajímají se o to, proč tu jsme a proč městské misie děláme, a kázat lidem,

kteří jsou otevření. Letní misi, která bude letos probíhat v Litoměřicích, připravujeme na týden od neděle 23. července do neděle 1. srpna 2010. Organizační tým tvoří zhruba třicet lidí, dalších přibližně třicet tvoří účastníci jednotlivých částí programu.

Z historie:

Rok 1990 – Misijní autobus

Jakási pojízdná kaple-knihovna – "fara", pořízená Kirche in Not pro obnovu církve v Čechách. Kirche in Not projekt po celou dobu podporovala. Misijního autobusu se ujali dominikáni; probíhaly dva typy akcí – první se zaměřením na školy, druhá s duchovní nabídkou pro místní obyvatele. Velký důraz byl kladen na práci s dětmi. Projekt byl ukončen v roce 2007.

Putovní misie

Od konce 90. let se několik bratří čas od času vydává na putovní misie – víkend nebo o pár dní víc pěšky po českých zemích s příležitostnými rozhovory s lidmi, které potkají.

Rok 2000 – začátek letních misí

V roce 2000 jsme se vrátili na jednu z posledních štic misijního autobusu – i proto, že jsme to slíbili. Tým byl tvořen skupinou bohoslovců (které vedl Martin Davídek), několika laiky včetně dominikánských terciářů.

Rok 2002 – návrat do rodiny

Bohoslovci dostudovali, v týmu převládli dominikáni. Přidal se P. Pavel Mayer OP, tehdejší promotor pro apoštolát.

Rok 2004

Letní misie začalo „oficiálně“ organizovat Kazatelské středisko České dominikánské provincie – tým sloužící ke koordinaci a podpoře apoštolátu dominikánské rodiny.

Program

Ne	10:00	Zahajovací mše svatá		Katedrála sv. Štěpána
	18:00	Mongolsko a my	Roman Striženec	Domov na Dómském pahorku
	19:30	Tehdy odpoledne přišlo - divadelní představení, pantomima	Jana Ungerová a Václav Dostál	Dům kultury
Po	14:00-16:00	Misie dětem - program pro děti		Diecézní dům kardinála Trochty (Komenského ul.)
	16:00	Učíme člověka - divadelní představení		Mírové náměstí
	18:00	Ožehavá témata církevních dějin	Ludvík Grundman OP	Domov na Dómském pahorku
	21:00-22:30	Noc v kostele (duchovní program)		Kostel sv. Jakuba (Dominikánské náměstí)
Út	14:00-16:00	Misie dětem - program pro děti		Diecézní dům kardinála Trochty
	14:00-17:00	Den otevřených dveří kostelů		Katedrála sv. Štěpána, děkanský kostel Věch svatých, kostel sv. Jakuba, kostel sv. Vojtěcha (Křížová ulice)
	18:00	Jak může dobrý Bůh dopouštět zlo	PhDr. Mgr. Efrém Jindráček, Ph.D.	Domov na Dómském pahorku
	19:30	Manželské vraždění - divadelní představení	Divadelní spolek bří v hábitu	Dům kultury
	21:00-22:30	Noc v kostele (duchovní program)		Kostel sv. Jakuba (Dominikánské náměstí)
St	14:00-16:00	Misie dětem - program pro děti		Diecézní dům kardinála Trochty
	18:00	Evoluce (věda?), stvoření (víra?)	P. Ing. Vojtěch Soudský OP	Domov na Dómském pahorku
	21:00-22:30	Noc v kostele (duchovní program)		Kostel sv. Jakuba (Dominikánské náměstí)
Čt	14:00-16:00	Misie dětem - program pro děti		Diecézní dům kardinála Trochty
	18:00	Počátek lidské existence z pohledu embryologa	Doc. MUDr. Petr Hach, CSc.	Domov na Dómském pahorku
	19:30	Tři růže. Pásmo poezie a hudby		Kostel sv. Vojtěcha
	21:00-22:30	Noc v kostele (duchovní program)		Kostel sv. Jakuba (Dominikánské náměstí)
Pá	14:00-16:00	Misie dětem - program pro děti		Diecézní dům kardinála Trochty
	18:00	Křesťanství a ostatní náboženství	P. RNDr. Jan Rajlich OP	Domov na Dómském pahorku
	19:30	Hodů la Adonáj - S radostí (hebrejské písně)	Hudební sdružení Tof Toda	Dům kultury
	21:00-22:30	Noc v kostele (duchovní program)		Kostel sv. Jakuba (Dominikánské náměstí)
So	10:00-12:00	Den otevřených dveří kostelů		Katedrála sv. Štěpána, děkanský kostel Věch svatých, kostel sv. Jakuba, kostel sv. Vojtěcha (Křížová ulice)
	14:00-17:00	Den otevřených dveří kostelů		
	16:00	Malý princ - divadelní představení	Divadelní spolek Šumafuk	Kostel sv. Vojtěcha
Ne	10:00	Zakončovací mše svatá		Katedrála sv. Štěpána

K přednáškám:

Doc. MUDr. Petr Hach CSc.

Přednosta Ústavu pro histologii a embryologii 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze, člen Akademického senátu UK. Mj. předseda Asociace kolegií katolických lékařů v České republice a člen výboru Federace evropských asociací katolických lékařů.

PhDr. Mgr. Efrém Jindráček, Ph.D.

Člen dominikánské řádu. Profesor Papežské univerzity sv. Tomáše (Angelicum) v Římě. Pracuje také ve Filosofickém ústavu AV ČR.

Ludvík Grundman OP

Člen dominikánské řádu. Absolvent studií filosofie v Bordeaux a Toulouse, kde pokračuje ve studiu teologie.

P. RNDr. Jan Rajlich OP

Člen dominikánské řádu. V minulosti přednášel filosofii na KTF UK v Praze a na Sociálně ekonomické fakultě UJEP v Ústí nad Labem.

P. Ing. Vojtěch Ondřej Soudský OP

Člen dominikánské řádu. Zaměřuje

se především na práci mezi vysokolešskými studenty. Biskupský vikář pro školství a vzdělávání, plzeňská diecéze.

Roman Striženec

Poradce pro uprchlíky a migranty Diecézní charity Litoměřice.

Divadelní představení:

Tehdy odpoledne přišlo

Příběh ženy, která vzpomíná na svou minulost, aby našla cestu do budoucnosti. Hra je inspirovaná věčně aktuálním biblickým vyprávěním. Pantomimické představení.

Manželské vraždění - Eric Emmanuel Schmitt: Divadelní spolek bří v hábitu, režie Jan Tošovský.

Inscenace, určená pro dva herce, byla v jedinečném nastudování svěžena třem různorodým manželským pářím, které do hry vnášejí svou originální zkušenost. (Jedním z nich jsou manželé Spalovi z Jablonného v Podještědí, více str. 11)

Hodů la Adonáj - S radostí (hebrejské písně), Hudební sdružení Tof Toda

Tof Toda je volné sdružení hudebníků, kteří čas od času opouštějí svou operní, pedagogickou a další praxi, aby se společně věnovali interpretaci hebrejských písní.

Manželé Spalovi při zkoušce divadelního představení Manželské vraždění.

Vstupy na jednotlivé akce jsou zdarma, u kulturních představení je vstupné dobrovolné.

Jana Michálková

Přehled poutí v diecézi

POUTNÍ MŠE SVATÉ

Andělka	25. července, 16.00 hodin	kostel sv. Anny
Arnoltice	18. července, 16.00 hodin	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Bedřichův Světec	23. července, 16.00 hodin	kostel sv. Jakuba Staršího
Bílence	22. srpna, 11.30 hodin	kostel sv. Bartoloměje
Bohušovice nad Ohří	4. července, 10.00 hodin	kostel sv. Prokopa a Mikuláše
Bořejov	24. července, 10.00 hodin	kostel sv. Jakuba Staršího
Bozkov	4. července	
Česká Kamenice	15. srpna, 10.00 hodin	kostel Navštívení Panny Marie
Český Dub	25. července, 9.30 hodin	kostel sv. Jakuba Staršího
	29. srpna, 18.00 hodin	kaple sv. Jana Křtitele
Červený Hrádek u Jirkova	29. srpna, 15.00 hodin	v Johanitské komendě sv. Zdislavy a Havla z Lemberka
Cistá	8. srpna, 10.00 hodin	zámecká kaple sv. Jana Křtitele
Dlouhý Most	7. srpna, 10.00 hodin	kostel sv. Vavřince
Doksy	21. srpna, 8.30 hodin	kostel sv. Vavřince
Dolní Poustevna	1. srpna, 10.00 hodin	kostel sv. Bartoloměje a Nanebevzetí Panny Marie
Hlavoň	29. srpna, 10.30 hodin	kaple sv. Anny Annaberg
Hodkovice nad Mohelkou	4. července, 10.00 hodin	kostel sv. Linhart
Chomutov	1. srpna, 10.00 hodin	kostel sv. Prokopa
Chomutov	15. srpna, 10.00 hodin	kostel sv. Ignáce
Javory	3. července, 15.30 hodin	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Květnov	4., 11. a 18. července	kostel sv. Prokopa
		8.30 hodin a 10.30 hodin mše svatá český
		14.15 hodin mše svatá německy kostel Navštívení Panny Marie
Kryštofovo Údolí	25. července, 16.30 hodin	kostel sv. Kryštofa
Letařovice	25. července, 10.30 hodin	kostel sv. Jakuba Staršího
Liberec	22. srpna, 16.00 hodin	kostel Neposkvrněné Panny Marie
Mnichovo Hradiště	18. července, 9.00 hodin	kostel sv. Jakuba
Moldany	25. července, 16.00 hodin	kostel sv. Apolináře
Mohelnice	21. srpna, 15.00 hodin	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Nezabylice	25. července, 11.30 hodin	průvod od křížku, 12.00 hodin mše sv. kaple sv. Anny
Okna	15. srpna, 10.00 hodin	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Pšovka	8. srpna, 8.00 hodin	kostel sv. Vavřince
Solec	14. srpna, 15.00 hodin	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Světec	25. července, 9.00 hodin	kostel sv. Jakuba Staršího
Teplice	29. srpna, 9.30 hodin	kostel sv. Jana Křtitele
Ústí nad Labem	15. srpna, 9.00 a 10.30 hodin	kostel Nanebevzetí Panny Marie
Vilémov	15. srpna, 10.00 hodin	kostel sv. Mikuláše a Jména Panny Marie
Vraňov	4. července, 14.30 hodin	procesí od kostela sv. Martina ve Rtyni,
		mše sv. kaple sv. Antonína
Železný Brod	25. července, 8.30 hodin	kostel sv. Jakuba Staršího

Jablonné v Podještědí

4. 7. neděle NĚMECKÁ POUŤ	9.30 hodin Farní mše svatá v bazilice
	11.00 hodin Poutní mše svatá v německém jazyce
5. 7. pondělí SLAVNOST SV. CYRILA A METODĚJE	9.30 hodin Mše svatá v bazilice
	11.00 hodin Mše svatá v bazilice
17. 7. sobota POUŤ NEMOCNÝCH	9.30 hodin Farní mše svatá v bazilice
	11.00 hodin Poutní mše svatá (celebruje J. E. Mons. Dominik Duka, OP, arcibiskup pražský)
4. 8. úterý SLAVNOST POSVĚCENÍ CHRÁMU	18.00 hodin Mše svatá v bazilice
8. 8. neděle SVATOVAVŘINECKÁ POUŤ	9.30 hodin Poutní mše svatá (celebruje Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický)
	11.00 hodin Mše svatá v bazilice
9. 8. pondělí SLAVNOST SV. DOMINIKA	18.00 hodin Mše svatá s bratry františkány v bazilice
28. 8. sobota SRPNOVÁ POUŤ K PAMĚTI ZDISLAVĚ	9.30 hodin Mše svatá v bazilice
	11.00 hodin Mše svatá v bazilice
28. 9. úterý Sv. VÁCLAVA, PATRONA ČESKÉHO NÁRODA	9.30 hodin Mše svatá v bazilice
	A ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ PROVINCE
10. 10. neděle SLAVNOST PANNY MARIE RŮŽENCOVÉ; ZAKONČENÍ POUTNÍ SEZONY	9.30 hodin Mše svatá v bazilice

Proglas je možné v litoměřické diecézi naladit na frekvenci 97,9 FM z Ještědu. Vysílání rádia můžete najít také v nabídce kabelových společností po celém území naší vlasti, naladit prostřednictvím Internetu nebo skrze satelit. Bližší informace najdete na www.proglas.cz.

Pozvání na různé akce pořádané v litoměřické diecézi si můžete poslechnout vždy ve středu v od 14.30 hodin v pořadu **Písničky a pozvánky**. Litoměřické studio Štěpán připravuje na 10. 7. od 17.00 hodin pořad, ve kterém bude na Mons. Josefa Helikara při příležitosti desátého výročí jeho úmrtí vzpomínat MUDr. Milan Zbořil. Repríza pořadu se bude vysílat 12. 7. od 9.30 hodin.

Každé úterý v 16.00 hodin se na svět kolem nás díváme dětskýma očima v rámci **Barvínků**. 6. 7. se budeme věnovat osobnosti Mistra Jana Husa. Na 13. 7. je pro všechny, kdo rádi soutěží, připraveno Telefonické riskování. 20. 7. vyrazíme do Polné na reportáž z Misijního dne dětí. Úvalu nad významem akce nabídne P. Jiří Šlégr. 27. 7. si popovídáme o práci a povinnostech biskupa s otcem Pavlem Posádem, světicím biskupem českobudějovickým.

Relaci **Všimli jsme si** přinášíme vždy v pátek v 16.00 hodin. Dne 2. 7. bude naším tématem projekt Paraga-Haiti, který má zajistit obyvatelům na Haiti dostatek pitné vody. O projektu promluví jeho realizátor Václav Vacek spolu s P. Zdeňkem Stodůlkou.

na červenec

Knihovnička Proglasu vysíláme vždy v neděli od 13.20 hodin. 4. 7. představíme publikaci z pera nedávno zesnulého kardinála Tomáše Špidlíka: Vatikánské promluvy s humorem. 11. 7. budeme mluvit užitečných receptářích z nakladatelství Euromedia, 18. 7. o novinkách Karmelitánského nakladatelství a 25. 7. přiblížíme obrazovou publikaci z nakladatelství Euromedia s názvem Vatikán.

O dění ve vážné hudbě vás informujeme v relaci **Oktáva**, kterou zachytíte vždy v pátek v 16.55 hodin. 2. 7. uslyšíte Letní školu staré hudby, 9. 7. rozhovor redaktora Pavla Smolka s Lubošem Malým, autorem nedávno premiérované Missa Antiqua a 16. 7. rozhovor se světoznámou ruskou pianistkou Olgou Kern.

Hudebním pořadem **Jak se vám líbí** vás bude i v létě provázet redaktor Milan Tesař. Poslouchat můžete každý všední den v 19.15 hodin. 5. 7. se můžete těšit na zpěvačku Radůzu, 8. 7. na polského pianistu a skladatele Pawła Kaczmarczyka, 9. 7. uslyšíte přímo ze studia Proglasu koncert Jiřího Mižy, 13. 7. pozveme k mikrofonu Jakuba Nohu a 14. 7. zazní hlas folkového písničkáře Montyho.

V pokračování volného cyklu **České nebe** představíme ve čtvrtek 1. 7. ve 22.00 hodin kněze, poustevníka a zakladatele Sázavského kláštera, sv. Prokopa. Jeho osobnost nám přiblíží PhDr. Petr Kubín, Ph.D., který působí na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V další části cyklu, kterou uvedeme 15. 7. ve 22.00 hodin, promluvíme o bl. Hroznatovi, zakladateli klášterů v Teplé a Chotěšově.

V sobotu 10. 7. v 17.00 hodin vás seznámíme s Pěveckým sborem řeckokatolické farnosti v Českých Budějovicích. Ve čtvrtek 29. 7. ve 22.00 hodin představí regenschori Jiří Balek gregoriánskou scholu sv. Anny, která svým zpěvem doprovází latinskou liturgii v Českém Krumlově.

Turnov, 1. 7. 2010
kostel Narození Panny Marie, 19.30 hodin. Hudební festival B. Martinů a L. Janáčka Turnov 2010.

Doksany, 2. 7. 2010
kostel Narození Panny Marie, 19.00 hodin. Každý první pátek v měsíci se koná pout s eucharistickým průvodem. Úmyslem těchto poutí je vyprosit si nově a svatě kněze, řeholníky a řeholnice. Přijďte i vy prosit, neboť Pán řekl: „Proste a dostanete.“ Svátost smíření od 19.00, v 19.30 modlitba sv. růžence, dále mše svatá a po ní eucharistický průvod.

Hejnice, 3. 7. 2010
bazilika Navštívení Panny Marie, 15.30 hodin. Účinkují: Jiřina Pokorná - varhany, Miroslav Kejmar - trubka, Michiyo Keiko - soprán.

Chřibská, 3. 7. 2010
kostel sv. Jiří, 18.30 hodin. XIV. Chřibské kulturní léto. Zahajovací koncert. Johann Christian Kriedel - Chráněné arie pro soprán a orchestr. F. A. Ernst - Houslový koncert in Dis, Josef Schubert - Sanctus pro soprán, Chráněná sinfonie in Dis a orchestr, Symfonie in C. Účinkuje Komorní orchester chalupářů a hudebníků Šluknovska, střídavě diriguje Zdeňk Kraus a Patrik Engler. Houslové sólo - Zdeňek Kraus, Helena Krausová - soprán.

house. Účinkuje Jaroslav Svěcený - housle a průvodní slovo, Jitka Navrátilová - cembalo. Program: G. F. Händel, J. S. Bach, G. Tartini, A. Vivaldi, J. Svěcený, F. Benda a P. Eben.

Teplice - Šanov, 18. 7. 2010
kostel sv. Alžběty, 19.00 hodin. Benefiční koncert. Výtěžek bude věnován na obnovu místních varhan. Účinkuje Nikola Bajčev (Česká republika).

Teplice, 19. 7. 2010
kostel sv. Jana Křtitele, 19.00 hodin. Koncert. Účinkuje Hana Blochová - zpěv, gotická harfa, duochoď, Přemysl Vacek - renesanční loutna. Program: Sefardské balady - písně Židů ze Španělska, Maroka, Balkánu a Recka.

Jedlka, 24. 7. 2010
kostel sv. Anny, 14.00 hodin. Varhanní koncert. Uslyšíte hudbu B. M. Cernohorského, J. S. Bacha, G. F. Händela, G. Verdiho, J. N. Kuchaře, B. Smetany a další. Pořádá kulturně-historické sdružení Malé Veleně, Jedlka a Soutěsky.

Hejnice, 24. 7. 2010
bazilika Navštívení Panny Marie, 15.30 hodin. Koncert. Drahoslav Gric - varhany, Karel Chudý - violoncello.

Světlá pod Ještědem, 24. 7. 2010
kostel sv. Mikuláše, 17.00 hodin. Koncert duchovní hudby. Marie Červová - varhany, Václav Zelenka - fétna, Daša Čemusová - zpěv.

■ Pozvánky ■

Filipov, 4. 7. 2010
bazilika Panny Marie Pomocnice křesťanů, 14.00 hodin. IV. ročník Mezinárodního varhanního festivalu. Zahajovací koncert festivalu, účinkují Akademický sbor - zpěv (Německo / Zittau, Göritz), Neithard Bethke - varhany (Německo / Zittau).

Osek, 11. 7. 2010
klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie, 16.00 hodin. Účinkuje smyčcové kvarteto Apollon Quartett (Pavel Kudelásek - housle, Radek Křížanovský - housle, Pavel Ciprys - viola, Pavel Verner - violoncello), Shin Eunsun - soprán, Eva Dohnanyi-Mechler - alt, Clemens Volkmar - tenor, Philipp Brömsel - bas. Program: Joseph Haydn (1732-1809): Posledních sedm slov našeho Vykupitele na kříži.

Louny, 12. 7. 2010
kostel sv. Mikuláše, 19.00 hodin. Koncert, účinkují: Carlo Torlontano - alpský roh, Francesco di Lernia - varhany. Program: Leopold Mozart, Antonín Dvořák, Bernardo Pasquini, Nicola Samale, Johann Kaspar Kerll, Antonio lafigliola, Johann Pachelbel.

Teplice, 16. 7. 2010
kostel sv. Jana Křtitele, 19.00 hodin. Vystoupí Morley High School Senior Choir.

Mladějov, 17. 7. 2010
kostel sv. Jiljí, 18.00 hodin. Studentský koncert. Program: W. A. Mozart, A. Dvořák, G. Caccini, B. Smetana.

Česká Kamenice, 18. 7. 2010
kostel sv. Jakuba Staršího, 18.00 hodin. Slavné chráněné

Teplice - Šanov, 25. 7. 2010
kostel sv. Alžběty, 19.00 hodin. Benefiční koncert. Výtěžek bude věnován na obnovu místních varhan. Účinkuje Pierre Zevort (Francie).

Teplice, 26. 7. 2010
kostel sv. Jana Křtitele, 19.00 hodin. Komorní koncert, účinkují: Julia von Landsberg - zpěv, soubor Hofkapelle Schloß Seehaus (Claudia Mende - barokní housle, Piroška Baranyay - barokní violoncello, Torsten Uebelhoer - cembalo). Program: Georg Friedrich Händel, Dieterich Buxtehude, Nicholas Bernier.

Teplice, 28. 7. 2010
kostel sv. Jana Křtitele, 19.00 hodin. Koncert duchovní hudby. Účinkuje Peter Kleinert - varhany. Program: Christian Erbach, Georg Muffat, Jan Křitel Vaňhal, Norbert J. Schneider, Günter Trommler, Klaus Dieter Untch, Johann Sebastian Bach.

Litoměřice, 28. 7. 2010
katedrála sv. Štěpána, 19.00 hodin. Litoměřické varhanní léto, 20. ročník mezinárodního hudebního festivalu. Účinkuje Luca Scandalì (Itálie).

Kadaň, 30. 7. 2010
kostel Povýšení sv. Kříže, 19.30 hodin. Koncert. Účinkují Matthias Schlubeck - panova fletna, Jenny Ruppik - harfa.

Pozvánky naleznete také na www.dltm.cz

Nabídka

Karmelitánského nakladatelství

Moudrost Silvána z Athosu

Váz., 255 str., 249 Kč, obj. č.: 101508

Srdce táty

Brož., 151 str., 159 Kč, obj. č.: 101519

Existuje otcovský styl výchovy? Přistupují muži k výchově jinak než ženy? Je mužský způsob výchovy pro děti a jejich vývoj přínosný? Tyto otázky se jako červená nit vinou všemi úvahami, které najdete v této knize, zamýšlející se nad tím, co je pro mužský styl výchovy typické, a proč by ho děti měly zažít. Znovuobjevit mužský způsob výchovy musí především sami otcové, kteří dnes často trpí pocitmi méněcennosti, že výchovu nezvládají tak dobře jako ženy. Právě proto je nutné, aby objevili skrytou krásu a potřebnost mužského přístupu k výchově svých dětí.

Podle Osvalda Poliho má otec dítěti zprostředkovat určitý pohled na život a probudit jeho „ideální Já“. Jeho inspirativní kniha vychází z předpokladu, že muži a ženy se od sebe v zásadě liší, a to v oblasti, tělesné, duševní i duchovní a poskytuje praktický návod, jak se stát dobrým otcem. Je určeno nejen věřícím rodičům, mohl by se uplatnit i mimo křesťanské kruhy. Využijí jí i duchovní a studenti teologie. Osvaldo Poli je známý italský psycholog a psychoterapeut. Léta se věnuje formaci k rodičovství a k partnerství a výchově dětí, přičemž spolupracuje s různými skupinami, institucemi a časopisy.

Modlitby před spaním

lepenka, 109 Kč, obj. č.: 101523

Modlitby na každý den

lepenka, 109 Kč, obj. č.: 101524

Úplnou nabídku najdete na stránkách nakladatelství: www.kna.cz

Z diáře litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta

- 6. 7. 10.30 hodin. Závěr pěší pouti, Jablonné v Podještědí.
- 10. 7. 14.00 hodin. Děkonná mše sv. za sto let kaple, Zelenecká Lhota.
- 11. 7. 9.30 hodin. Pastorační návštěva farnosti, Česká Kamenice.
- 23. 7. – 1. 8. Městské misie, Litoměřice.
- 25. 7. 9.00 hodin. Pastorační návštěva, Železný Brod.
- 25. 7. 15.00 hodin. Pastorační návštěva farnosti, Střekov, Svádov.
- 26. 7. 19.00 hodin. Návštěva německých rodáků, Annaberg, Bavorsko.
- 28. 7. 10.00 hodin. Pout' lužických Srbů, Bohosudov.
- 31. 7. 9.00 hodin. Ministrantský tábor, Osečná.

Z diáře generálního vikáře P. Stanislava Příbyla CSSR

- 3. 7. 10.00 hodin. Poutní slavnost sv. Petra a Pavla, Růžová u Děčína.
- 31. 7. 10.00 hodin. Mše svatá ke cti sv. Anny, Lobendava.

(Změna vyhrazena)

Litoměřickou diecézi navštívil kardinál Joachim Meisner

Kardinál Joachim Meisner, arcibiskup v Kolíně nad Rýnem, navštívil ve dnech 16. až 18. června 2010 litoměřickou diecézi. V Hejnicích se setkal s kněžími, v Litoměřicích se zaměstnanci Biskupství litoměřického, požehnal nově opravený objekt biskupské kurie a navštívil zdejší hřbitov.

Po svém příjezdu ve středu 16. června navštívil kolínský arcibiskup Joachim kardinál Meisner litoměřický hřbitov - místo posledního odpočinku svého dobrého přítele, Mons. ThDr. Josefa Koukla, 18. litoměřického biskupa, který zemřel 22. května letošního roku.

V Mezinárodním centru duchovní obnovy v Hejnicích se ve čtvrtek 17. června setkal s kněžími. U příležitosti zakončení Roku kněží, vyhlášeném Svatým otcem Benediktem XVI. na období od 19. 6. 2009 do 19. 6. 2010 (resp. 11. 6. 2010), zde přednášel na téma „Jedna diecéze a mnoho farností“. Poté sloužil mši svatou ve zdejší bazilice Navštívení Panny Marie. Kněžského dne v Hejnicích se účastnil Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický, Mons. Dominik Duka, OP, arcibiskup pražský, předseda České biskupské konference, a Mons. Diego Causero, arcibiskup, apoštolský nuncius v České republice.

V pátek 18. června kardinál Meisner požehnal nově opravenou budovu biskupské kurie v Litoměřicích. Kolínské arcibiskupství věnovalo na její rekonstrukci nemalý finanční příspěvek. Zároveň se zde setkal se zaměstnanci Biskupství litoměřického.

„Do Čech jsem přijel moc rád. Těšil jsem se, že se tu setkám s velmi milými a dobrými přáteli. Obzvlášť jsem se těšil na návštěvu Hejnic, protože už jako malý chlapec jsem se svými rodiči do Hejnic chodil. Vždycky, když jedu do Čech, si s sebou nesu v srdci vzpomínky na to, co jsem zde kdysi v minulosti zažil. Naše minulost, to je něco podobného, jako když má strom kořeny. Čím více roste do výšky, tím více musí být zakořeněn. V určitém slova smyslu jsou Čechy mou vlastí. Opravdu se tady cítím jako doma,“ řekl kardinál.

V závěru setkání věnoval jak kněžím, tak pracovníkům biskupství knihu „Dívat se srdcem – šance a úkol církve na počátku třetího tisíciletí“ se svým podpisem. Rozhovor kardinála Joachima Meisnera s novinářem a publicistou Stefanem Rehderem vydalo Karmelitánské nakladatelství, slovo na závěr napsal a autorem fotografií na obálce je generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl, CSSR.

Kardinál Joachim Meisner projevil přání navštívit litoměřickou diecézi už na začátku roku 2009. Do svého diáře si mohl tuto cestu pro velké množství jiných povinností zařadit až nyní.

„Pan kardinál Joachim Meisner přichází jako starý známý, jako dobrý přítel, jako člověk, který nás má opravdu rád. Přichází jako pravdivý pastýř, jako ten, který chce pomoci. Jeho návštěva je pro nás velmi významná. Sám pochází ze Sudet a moc dobře tyto vysídlené kraje zná. Má k nám, Čechům, ale i k ostatním slovanským národům zvláštní vztah už z dob komunismu. K litoměřické diecézi, ale i k jiným diecízím, které potřebovaly pomoci, má vřelý vztah nejen společenský, ale opravdu konkrétně pomohl na mnoha místech,“ poukázal generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl, CSSR.

Arcibiskup ThDr. Joachim kardinál Meisner se narodil v roce 1933 ve Vratislavi - Lešně. Jeho otec padl ve druhé světové válce. V roce 1945 byla celá rodina vyhnána ze Slezska. Přesídlila do Körneru v Durynsku. Vystudoval filozofii a teologii. Kněžské svěcení přijal v roce 1962 v Erfurtu. V roce 1975 byl jmenován titulárním biskupem vinským a světitím biskupem diecéze Erfur - Meiningen, od roku 1980 působil v Berlíně. Tajně, v době komunismu, světil kněze z Československa. V roce 1983 byl jmenován kardinálem a v roce 1988 arcibiskupem v Kolíně nad Rýnem. Je předsedou Komise v pro liturgické otázky Německé biskupské konference, Podkomise X pro vztahy NBK se střední a východní Evropou a nadace Renovabis, která byla založena, aby finančně pomáhala církvím v postkomunistických zemích. V roce 1998 mu byl propůjčen Řád bílého lva III. třídy České republiky.

Fotografie z návštěvy naleznete na stránkách diecéze: www.dltm.cz.

Foto Karel Pech

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické - diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 1/1, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá P. Stanislav Příbyl (pribyl@dltm.cz). **Redakce:** Jana Michálková (michalkova@dltm.cz), Marie Koscelníková (koscelnikova@dltm.cz). **Grafická úprava:** Miroslav Zelenka.

Tisk: Tiskárna Zetka tisk, s.r.o. (tiskarna.zetka@volny.cz). Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Vydavatelství IN, s.r.o. (zdislava@in.cz), tel. 775 598 604 prostřednictvím Postservisu. Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Pohřeb Mons. ThDr. Josefa Koukla, 18. litoměřického biskupa

29. 5. 2010, Litoměřice

Foto Karel Pech

Monstrance s rohy hojnosti

Koruna: Ant. Karer, Praha-Staré Město, kolem 1730-1735

Noha: Mistr NV, Praha, kolem 1730-1735

Stříbro, zlacené, skleněné imitace drahokamů,

tepané figury Boha Otce,

holubice Ducha svatého,

dva andělé s rohy hojnosti

s drátěnými vyjímatelnými květinami.

Značeno na lunule AK

a staroměstskou značkou, na noze NV.

Ze sbírek litoměřického biskupství